

મીરી કંપનીની રજીસ્ટર્ડ
અભિરામી મંગાવવાનું
નામો રાખવું.

નાસોરે ક્યામત,

—:ઉદ્ધૃ:—

અલામતે ક્યામત.

—અનાવનાર, તથા જાપાવી પ્રગટ કરનાર—
મીર સૈયદઅલી કાફરી બીલીમીરીઆ.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—દેવડી સ્ટ્રીટ—બીલીમીરા.

(આ બુક સને ૧૮૬૭ના રૂપમાં એકટ મુજબ
રજીસ્ટર્ડ કરાવી છે. માટે બીલીમીરી રજા સિવાય
કોઇએ જાપાવી અથવા જાપાવવી નહીં.)

પહેલી આવૃત્તિ.

સને. ૧૮૨૨.

નંબર ૨૦૦૦.

સને ૧૭૪૦ હીજરી.

મુસ્તબીયાના પુલપર ટાંકી પાસે આવેલા શંકર પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નાસોરેજીરાવ લક્ષ્મીજીરાવ નીકમે જાપ્યું.

કીમત રૂ. ૦-૧૦-૦.

૨૦૦૫૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૫૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨૧૨ ૫૨૧૫૮

વિષય ૫૭:૩૬૩

આમારે ક્યામત,

વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય ઉર્ફે પૃ. ૩૬૩
સમઘાટ
~~ક્યામતે~~ **ક્યામતે ક્યામત**

દીખાયા,

અમાનેકા ધન-કિલાખ ઓર ઉસકી ઉલટ ફેરબી કાપિલે દીદ
હે. એક વોહ અમાના થા, કે જસમે હમ મુસલમાનોંકા જોઢના
ખિછોના અરખી અજાન થા, કયુકે હમારા કુરઆને મજીદ,
અરખી, એજ હમારે પયગંબર હઝરત સલ, કે ઈશ્વાદાત, ઓર
હિદાયાત, સખ અરખી અજાનમે થે, શીર જખ લોગ અરખસે
નીકલ-કર મુખ-તલીફ બિલાદ, ઓર મુખ-તલીફ મુકામાતમે મુતેશર
હો-ગયે, તો વહાં અજાનકા ધખ-તીલાફ હો-ગયા. ઓર દીની
કિતાબે દારસીમે તરજુમા હોકર છપને લગી. ઓર દારસીસે ઉરદુમે
તરજુમા હોને લગા. રક્તા રક્તા ગુજરાતી, ઓર હીંદી, બંગાલી,
વ-મયરા, અજાનોંમે કિતાબે છપને લગી હે.

યે કિતાબ અસલ કારસીમેં થી, ઇસકા તરજુમા ઉરદુમેં હુવા.
ઓર ઉરદુસે મેને ગુજરાતીમેં ઇસકો લીખકર દીનદાર બાઇઓકે
લીયે છપવાયા હે.

ક્યામતકે હાલાતસે અકસર લોગ ના-વાકીફ હેં, ઓર આજ
નક ગુજરાતી હરફેમેં અયસી કિતાબ નહીં છપી હે. ઇસલીયે મેને
ઇસકો ગુજરાતી હરફ, ઓર ઉરદુ અખાનમેં છપવાના મુનાસીબ
સમજા હે, ઓર મુજકો ચકીને કામીલ હે, કે યે કિતાબ પઢકર
ક્યામતકે હાલાતસે દીનદાર બાઈ વાકીફ હોંગે. ઓર મુજકો દુઆયે
ખયેરસે યાદ કરેંગે.

મુ. બીલીમોરા }
કંગડી સ્ટ્રીટ. }

રાકીમ દુઆજો,
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

આસારે ક્યામત, ❀

ઉર્ફ

❀ અલામાતે ક્યામત.

— — — — —
'ખિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.'

ખુદાયે ખુઝુર્ગ, ઓર ઘરતરફ લાખ લોખ શુક હે કે ઉસને
અપની ઝાહીરી ઓર બાતીની બે-શુમાર નેઆમતોમે સર ફરાઝ
ફરમાયા, કે જીસમે સખસે અફઝલ, હુજુર સર-વરે કાયેનાત,
મોહમંદ મુસતફા સલ, ફી રિસાલત હે, કે આપ હમકો ક્યામત,
ઓર ઉસકે એહવાલ, મસલન, હસર, હિસાબ, જન્નત, દોઝખ,
વ-ગયરાસે આમાલ કરે, પસ આં હઝરત સલ, ને હમકો વહાંકી
શકાવતસે નગ્મત, ઓર તહસીલે સઆદતકે અસબાબ બતાયે, ઓર
ક્યામતકો અલામાતે સુગરા, ઓર કુખરાકે જરીયેસે, નિહાયત વઝા-
હતકે સાથ બયાન ફરમા-કર, હમ-પર રૌશન કર દીયા.

ક્યામતકી અલામતો-મેસે સખસે પેહલી અલામત હઝરત મલ,
જી વજુદ, ઓર વફાત હે. કયુકે આપકે 'ખયદા' હોતેકે 'બાઅદ

કમાલાત-મેંસે સખસે ખેહ-તરીન કમાલ, જે નુખુવત, ઓર રીસા-લત હે, વેહ દુનિયાસે મુન-કતેઅ હુવા. ઓર આપકી વફાત હસરત આયાતકી વજેસે આસમાની વહી, ઓર ખખરકા સિલસિલા દુનિ-ચ સે મૌકુફ હુવા. આપ પર જિહાદકે હુકમકી તકમીલ દુધ. તાકે ઝમીનકો મુફસીદોંસે પાક કર દે. યે સખ ક્યામતકી નિશાનીયાં હે. હુઝુરને ક્યામતકી બહોતસી અલામતેં ખયાન ફરમાઇ હે, જે દો ફિસમકી હે.

અલામતે સુગરાકા ખ્યાન.

અલામતે સુગરા, કે જે આપકી વફાતસે હઝરત ઈમામ મેહુદી રહી. કે ઝુહુર તક વજુદમેં આયેંગી. ઓર અલામતે કુખરા, કે જે હઝરત મેહુદી રહી, કે ઝુહુરસે આખેરી સુર પ્રકેને તક વજુદમેં આતી રહેંગી. ઓર આગાઝે ક્યામત યહીસે હોગા.

ક્યામતકી અલામાતે સુગરાકે, મુત-અલ્લક, હઝરત અલી રહી, સે રિવાયત હે, કે ખયગંખરે ખુદા, સલ, ને ફરમાયા કે જખ હુકકામ ઝમીન, ઓર મુલકકે મેહસુલકો અપની ગતી દૌલત બના-લે, યાને ઉસકો શરઇ ખરચમેં ખચ ન-કરે, ઝકાતકો ખ-ત-ઓર તાવાનકે વુસુલ કરે, ઓર લોગ અમાનતકો માલે ગનીમતકી તરેહ (જે પ્રફશારસે જિહાદમેં હાસીલ કીયા ગત્તા હે.) હલાલ ઓર તૈમમ સમઝે. સૌહર અપની ખીખીકી ખેજ ઇલામમ કરે. અવલાદ વાલી-દેનકી ના-ફરમાની, ઓર બદ લોગોંસે દોસ્તી કરે. ઈમે દીન, હુસે દુનિયાકી ગરઝસે સીખા બવે. ફર ઝમીલા ઓર કોમમેં અપસે

લોગ સરદાર બન-જવે, જો ઉનમેં સબસે ઝીયાદા કમીને, 'ઝોર બદ-ખુલક, લાલચી હોં. ઈતિઝામત અયસે અક્ષ-ખાસકે સુપુર્દ ફીચે જાયે, જો ઉનકે લાયેક નહોં ખીક ઝોર ઝરરકી વજેસે અયસે આદમીયોંકી તાઅઝીમ, વ તકરીમ ફી-જાયે, કે જો ખિલાફે શરેઅ હોં. શરાઅ-ખેરી ખુલ્લમ ખુલ્લા હોને લગે. આલાતે લહવે લઅબ, ઝોર નાઅ માનેકા રિવાજ હો-જાયે. ઝીના-કારીકી કસરત હો, ઉમ્મતકે પીછલે લોગ અગલોં-પર લાઅનત, ઝોર તાઅબ્ના-ઝની કરને લગે, તો હિસ વક્ત ઝકરકી નિહાયત સખ્ત, ઝોર સુખ રંગકી આંધી, ઝોર દીગર અલામાત, અજબકે આનેકા ઈતિઝાર કરો. જયસે ઝમીનકા ધસના, આસમાનસે પથ્થરોંકા બરસના, સુરતોંકા બદલ-જના, ધસકે સીવા ઝોર અલામાતબી ઈસ તરેહ પય દર પય ઝાહીર હોને લગેગે. જયસે તસખીહકા દોરા દુર્દ-કર ઉસકે દાને, યકે બાદ દીગરે ગીરને લગતે હેં.

~~~~~

**બાદશાહે રૂમકી શહાદત, ઝોર ઇસાઈઓંકા મુલકે,
શામ-પર કબજા,**

~~~~~

અહાદીસમેં આયા હે, કે કયામતકી* અલામતોં-મેંસે લોંડીયોંકી અવલાહકી કસરત, બે-ઇલ્મો બે-અદબ, લોગોંકી હુકુમતકા હોના,

, * સોબાન રહી, સે સ્વાયત હે, કે પયગંબરે ખુદા સલ, ને ફરમાયા, કે એક ઝમાના અયસો આને-વાલા હે, કે છંસમેં કુફરાર, એક દુસરેકા અમામીકે હસલામીયા પદ કાબીલ હોનેકે લીચે, ઇમ્મ તરેહ મદદ કરેગે,

छगलौय आग्री (लौंडा-आग्री) करना. भसण्डमें जेल कुद, मुलाकतके वक्त अन्नये सलामके गाली गलौय करना. उलुमे शरधियाका कम होना. झुटके हुनर समझना, दीलोमें अमानत, और दीयानतका उठना, -क्षसीकोंका धर्म रीअना, शर्म हयाका नतना रेहना, मुसलमानों पर कुझारोंका आरों तरदसे हुण्डुम करना. जुर्मका धंस कहर पढ नना, के जससे पनाह लेनी मुझीअ हो.-आतील मज्जदीअक झुटी हदीसों, और जीह अनोंका इराग पाना हे. जय ये तमाम अलामान, और आसार, नुमायां हो-जये, तो छसाछ अहोतसे मुलकों-पर गलया करके कगजा कर लेगे. शीर ओक मुदतके आअह अरय, और शामके मुदकमें आगु-सुइयानकी अवलाहमें ओक शप्स पयफा होगा. जे सादातको कतल करेगा. उसका हुकम मुलके शाम, और गीसरके अतराद्धमें नारी हो-गयेगा. छस असनामें आदशाहे इमकी छसाछयोके ओक शीरके-के साथ जंग, और दूसरे शीरकेसे मुलेह होगी. लउने-वाला शीरका, कुस्तुन-तुनीया, पर कपजा कर लेगा. आदशाहे इम, छारल-जीलाइतको छोड-कर मुलके शाममें आ-जयेगा.

जयसे-के हस्तर आन-पर आनेके बीये, ओक दूसरेके जुझाते हो. क्षीने अर्ज किया, या रसुलुहवाह, क्या उस वक्त हमारी तेअहाह कबील होगी? इरमाया, नहीं, जलके तुम उस वक्त कसरतसे होगे. खेडीन जिलकुल अयसे जे-जुन्याह, जयसे इनके सामने अस, और आसाक, और तुम्हारा रोअयो हाय, इरमनोंके बीलसे उठ जयेगा. और तुम्हारे बीलोमें सुस्ती पड जयेगी. ओक सहाणीने अर्ज किया, के कुजुर सुस्ती क्या बीज हे? आपने इरमाया, के तुम हुन्याको दोस्त रज्जोअे, और बीलसे ओक करेओ.

ઓર ઈસાઇયોંકે મજકુરા શીરકયે દોવુમકી ઈઆ—નતસે ઈસલામી ફ્રાજ, એક ખુનરેઝ જંગકે બાઅદ, શીરકયે મુખાલીફ પર ફતેહ—મંદ હોગી. દુશ્મનકી શિકસ્તકે બાઅદ શીરકયે મુનાફીક—મેંસે એક શખ્સ બોલ ઉઠેગા, કે સલીખ ગાલીબ હુધ, ઓર ઉસીકી બરકતકી વજેસે ફતેહકી શકલ દીખાઇ દી. યે સુનકર ઈસલામી લસ્કરમેંસે એક શખ્સ ઉસસે મારપીટ કરેગા. ઓર કહેગા, કે નહીં દીન ઈસલામ ગાલીબ હુવા. ઓર ઉસીકી બરકતસે ફતેહ નસીબ હુધ. યે દોનોં અપની અપની કૌમકો મદદકે લીયે પુકારેંગે, કે જીસકી વજેસે ફ્રાજમેં ખાના—જંગી શુર હો—જાયેગી, બાદશાહે ઈસલામ શહીદ હો—જાયેગા, ઇસાઇ મુલકે શામ—પરબી કબજા કર લેંગે. ઓર આપસમેં ઉન દોનોં ઇસાઇ કૌમોંકી સુલેહ હો—જાયેગી.

બાકી જો મુસલમાન રહેંગે, વોહ મદીના મુનવ્વર, ચલે આઈંગે. ઈસાઇયોંકી હુકુમત ખયબર તક ફથેલ જાયેગી. ઉસ વકત મુસલમાન ઈસ તજસ—સુસમેં હોંગે, કે ઇમામ મેહદી રહી, કે તલાશ કરના આહીયે, તાંકે ઉન મુસીબતોંકે દફા કરનેમેં ઇમદાદ કરે. ઓર દુશ્મનકે પંજેસે નજાત દીલાયેં.

જુહુરે ઇમામ મેહદી રહી, ઓર અલામાતે કુબરા—

હઝરત ઇમામ મેહદી રહી, ઉસ ફકત મદીના મુનવ્વરમેં તશરીફ ફરમા હોંગે. મગર ઈસ બાતકે ડરસે, કે મુખાલા લોગ મુઝ

જયસે ઝઘડકો ઇસ અઝીમુલ-શાન કામકે અંગત દેનેકે તકલીફ
 દેગે, ઇસલીયે મક્કા મોઅમ્મુનમાં ચમે જાઇગે. ઉસ ઝમાનેકે અવલી-
 યાપે કિરામ, અબદાલ, ઓર ઉઝ્ઝામ, આપકી તલાશ કરેગે. બાઅઝ
 આદમી મેહદી-ચતકે ઝુરે દાઅવે કરેગે ઓર ઉસ અસનામે, કે
 મેહદી રહી, રકનો મુકામે ઇમ્લાહીમકે દરમ્યાન ખાનચે કાઅબાકા
 તવાફ કરતે હોગે. આદમીયોંકી એક જમાઅત આપકો પેદછાન લેગી.
 ઓર જંબરન, ઓર ફહરન, આપસે બચઅત કરલેગી. ઇસ વાકેઆકી
 અત્તામન યે હે, કે ઇસસે કબલ ગુજસ્તા માહે રમઝાનમેં ચાંદ,
 ઓર સુરજકો ગરહન લગ ચુકેગા. ઓર બચઅતકે વક્ત યે નિદા
 આપેગી. હાજ, ખલી-ફતુહા, અલ મહદીયા, ફસ-તમેઉ
 લહુ વ-અતી-ઉ, ઉસ આવાઝકો ઉસ જગાકે તમામ ખાસો
 આમ સુન લેગે. હઝરત હમામ મેહદી રહી, સૈયદ ઓર અવલાદે
 ફાતીમા ઝાહરા રહી, મેસે હે. આપકા કદો કામત, કદરે લંબા,
 બદલ ચુસ્ત, રંગ ખુલા હુવા, ઓર ચેહરા પયચંબરે ખુદા સલ,
 કે ચેહરેસે મુશાબ્બા હોબા ઓર આપકે અબલાક, પયચંબરે ખુદા,
 સત્ર, સે પુરી મુશાબેહત રખતે હોગે. આપકા ઇસમે શરીફ, મોહમ્મદ,
 ઓર વાલીદકા ઇસમે મુબારીક અબ્દુલ્લા, ઓર વાલીદા સાહીબાકા
 નામ આમીના હોગા. ઝખાનમેં કદરે લુકનત હોગી. જીસકી વજેસે
 તંગ-દીલ હોકર, કબી કબી રાત પર હાથ મારતે હોગે આપકા ઇસમે
 મુબી ખુદા-હાફ હોગા, બચઅતકે વક્ત, ઉમર આલીસ સાબકી હોગી,

પુરાસાનસે ઇમામ મેહદીની ફૈજ મદદ.

ખિલાફતકે મશહુર હોને-પર મદીનેકી ફૈજને આપકે પાસ, મક્કા મોઅઝ્જમા ચલી આયેંગી. શામ, ઇરાક, ઓર યમનકે અવલીયાયે કિરામ, ઓર અબ્દાલે ઉઝ્જામ, આપકી મુશાબેહતમેં, ઓર મુલકે અરબકે બે-ઈતીહા આદમી આપકી અફવાજમેં દાખીલ હો-ગઈંગે. ઓર ઉસ ખજાનેકા કે બે કાઅબેમેં મદદુન હે. ઓર જસકે રતાબુલ-કાઅબા ફેલતે હે. વોહ નીકાલ-કર, મુસલમાનોં પર તકરીમ ફરમાઈંગે. જય યે ખબર ઇસલામી દુન્યામેં મુતેશર હોગી, તો પુરાસાનસે એક શખ્સ, કે જસકે લસ્કરકા સરદાર મનસુર નામી હોગા, વોહ એક બહોત બડી ફૈજ લેકર, આપકી મદદકે લીયે રવાના હોગા. બે રાસ્તે-મેંહી બહોતસે ઇસાઈયોં, ઓર બદ દીનોંકા સદાયા કરદેગા. વોહ સુફયાની, કે બે અહલે-બયેતકા દુસ્મન હોગા. જસકી નહની-યાલ કામે બનુ-કલ્પ હોગી. હઝરત ઇમામ મેહદી રહી, કે મુકાબીલેકે વાસતે ફૈજ ભેજેગા. જય યે ફૈજ મક્કા, ઓર મદીનેકે દરબ્યાન એક મયદાનમેં આકર, પહાડકે દામનમેં મુકીમ હોગી. તો ઉસી જગે ઉસ ફૈજકે નેક ઓર બદ અકીદે-વાલે સબકે સબ ધંસ જાઈંગે. ઓર કયામતકે દીન હર એકકા હશર ઉસકે અકીદે, ઓર અમલકે મોવાશીક હોગા.

ધમામ મેહુદી કી ફાજ તૈયારીયાં, - આર ઇસાઈ- ફાજોંકા જમા હોના.

મગર ઉનમેંસે સીફ હો આદમી બચ જાઈગે. એક હજરત મેહુદી રહી, કો ઇસ વાંકઆકી ખબર કરેગા. આર દુસરા સૂરીયા-નીકો. અરબકી ફાજોંકા જમા હોનેકા હાલ કહેગા. ઇસાઈખી યે હાલ સુનકર, આરોં તરફસે ફાજોંકે જમા કરનેમેં ફાશીશોં કરેગે. આર અપને આર રમકે મુલકસે ફાજોં કસીર લેકર, ધમામ મેહુદી રહી, કે મુકાબીલેકે લીયે શામમેં જમા હો-જાઈગે. ઉનકી ફાજોંકે ઉસ વકત ૭૦ જડે હોંગે. આર જડેકે નીચે બારા બારા હજાર સીપાહ હોંગે. હજરત ધમામ મેહુદી રહી, મકકેસે કુચ ફરમા-કર, મદીના મુન્વવરા પહોંચેગે. આર પયગંબરે ખુદા સલ, કી ઝીયારતસે ફરીગ હોકર, શામકી જનીબ રવાના હો-જાઈગે, દમસ્કકે કુરબો જવારમેં ઇસાઈઓંકી ફાજસે આમના સામના હોગા. ઉસ વકત હજરત મેહુદી રહી, કી ફાજકે ત્રીન ગીરોહ હો-જાઈગે. એક ગીરોહ નસારાકે બીડસે ભાગે જાયેગા. ખુદાવંદ-કરીમ; ઉનકી તૈઆ હરગીઝ કુબુલ ન ફરમાયેગા. બાકી-મૃદા ફાજ-મેંસે કુછ તો શહીદ હોકર, બદરે વાહીદકે શેહાદાકે મરાતખીકા પહોંચેગે. આર કુછ બ-તૌશીકે એઝદી ફતેહ-યાબ હોકર, હમેશાકે લીયે સુમરાહી આર અંજમેં જાહેસે છુટકારા પાઈગે. હજરત મેહુદી રહી, શીર દુસરે રોજ નસારાકે મુકાબીલેકે લીયે નીકલેગે. ઉસ રોજ મુસલમાનોંકી

એક બડી જમાવ્યત અહલ કરલેગી, કે બ-ગયેર ફતેહ, યા મૌતકે મયદાને જંગસે ન-પલટેંગે. પસ યે કલકે કલ શહીદ હો-ગઈંગે. હઝરત ઇમામ મેહુદી રહી, બાકી માન્દા કલીલ જમાવ્યતકે સાથ લશ્કર ગાહમેં વાપીસ આઈંગે. દુસરે દીન શીર એક જમાવ્યતે કસીર અહલ કરલેગી, કે મૌત યા ફતેહ. પસ હઝરત ઇમામ મેહુદી રહી, કે હમરાહ મયદાને કાર જારમેં આકર, બડી બહાદુરીકે બાવ્યદ જામે શહાદત નૌશ કરેંગે. શામકે વક્ત હઝરત મેહુદી રહી, થોડીસી જમાવ્યતકે સાથ મુરાજેવ્યત ફરમાઈંગે. તીસરે રોજ ઇસ્તી તરેહ એક બડી જમાવ્યત કસમ ખાકર, શીર શહીદ હો-ગયેગી. હઝરત ઇમામ મેહુદી રહી, જમાવ્યતે કલીલકે સાથ અપની કયામ-ગાહમેં વાપીસ તશરીફ લે-આઈંગે. ચૌથે રોજ હઝરત મેહુદી રહી, રસદ-ગાહકી મોહાશીઝ જમાવ્યતકો લેકર, જે મીકદારમેં બહોત કમ હોગી. દુશ્મનસે જોર આઝમા હોંગે. ઉસ દીન ખુદાવંદ-કરીમ, ઉનકો ફતેહ મુખીન, અતા ફરમાયેગા.

ઇમામ મેહુદીકી ફતેહ, ઓર ઇસાઇયોંકી શીકસ્ત.

ઇસાઇ, ઇસે કદર કલ્લ ઓર જારત હોંગે, કે બાકીયોંકે દીમા-ગસે હુકુમતકી ખુ જાતી રહેગી. ઓર જે-સરો સામાન હોકર, નિહાયત જીલ્લત ઓર રસવાઈકે સાથ ભાગેંગે. મુસલમાન ઉવકા તઆકુમ કરકે, બહોતોંકો જહનમ રસીદ કરદેંગે. ઇસકે બાદ હઝરત મેહુદી, જે-ઈલીયા ઇનઆમ, ઓર ઇક્રામ, ઉસ મયદાનકે શેરોં,

ઓર બાં-બાજોં પર તકસીમ ફરમાઈગે. મગર ઉસ માલસે કીસીકે
 ખુશી હાસીલ ન-હોગી. કયુકે ઉસકી બ-દૌલત બહોતસે ખાનદાન,
 ઓર કબાઇલ અયસે હોંગે, કે જનમેં શી સદી, એક આદમી બચા
 હોગા. બાઅદ-અજાં હઝરત મેહુદી, ખીલાદે ઇસલામકે નઝમે
 નુસ્ક, ઓર ફરાયેજે હુકુકલ ઇબાદતી અન્જમ-દહીમેં મસરફ હોંગે.
 ચારોં તરફ અપની ફાજોં ફયલા-વેગે. ઓર ઉન મીહીબ્માતસે ફારીગ
 હોકર, ફુરુન-તુન્યાકી ફતેહકે લીયે કુચ ફરમાઈગે. બહીરા રમકે
 સાહીલ પર પહોંચ-કર, કબીલયે બનુ ઇસહાકકે સત્તર હજાર બહાદુરોંકા
 કિશ્તીયોં પર સવાર કરકે. ઉસ શેહરકી ખલાસીકે લીયે, કે જસકા
 આજ કલ ઇસ્તમબુલ કેહતે હેં, મોઅયન ફરમાઈગે. જબ યે
 ફસીલે શેહરકે નઝદાક પહોંચ-કર, નાઅરા અહ્લાહો અકબર, ખુબંદ
 કરેગે. તો ઉસકી ફસીલ, નામે ખુદા, કી બરકતસે સુન-હદીમ
 હો-જાયેગી. મુસલમાન હલ્લા કરકે શેહરમેં દાખીલ હો-જાઈગે. સર
 કશોંકા કતલ કરકે મુલકકા ઇતીજામ નિહાયત અદ્દો ઇનસાફકે સાથ
 કરેગે. ઇબતીદાત બચઅતસે ઇસ વકત તક, છે સાત સાલકા અરસા
 ગુજરેગા. ઈમામ મેહુદી, મુલકકે બદોબસ્તમેં મસરફ હોંગે, કે
 અફવાહ ઉડેગી, કે દજગલને મુસલમાનોં પર તખાહી ઝાલી હે. ઇસ
 ખબરકે સુનતેહી હઝરત ઈમામ મેહુદી, મુલકે શામકી તરફ મુરા-
 જે-અત ફરમાઈગે, ઓર ઇસ ખબરકી તહકીકકે લીયે પાંચ, ચા ત્રવ
 સવાર, કે જનકે હકમેં હુજુર સરવરે કાયેનાત સલ, ને ફરમાયા હે.
 કે મેં ઉનકે માં-બાપોં, ઓર કબાઇલકે નામ, ઓર ઉનકે થોડોંકા
 રંગ જાનતા હું. વોહ ઇસ ઝમાનેકે રૂપે ઝમીનકે આદમીયોંસે મેહતર
 હોંગે. બકરકે આમે પીછે બ-તઓર તક્લીફ રવાના હોંકર, માર્ગશુમ

કર લેજે. કે જે અફવાહ ગલત હે. પસ ધમામ મેહદી, ઉજ્જલત
ઓર શિતાબીકો છોડકર, મુલકકી ખખર-ગીરીકી ગરજસે આહીસ્તગી
ધખિલાર ફરમાઈજે. ઇસમેં કુછ ઐરસા ન-ગુજરેસા, કે દબ્બલ
ઝાહીર હોગા.

**દબ્બલકા ઝાહીર હોના, ઓર રિસાલતકા, ઓર
દાઅવા ખુદાઈકા કરના.**

દબ્બલ, કોમે યહુદ-મેંસે હોગા. અવ્વામમેં હિસકા લકબ મસીહ
હોગા. દાઈ આંખમેં ફૂલા હોગા. ધુંધર વાલે ખાલ હોંગે, ઓર
સવારીમેં એક બહુત બડા ગધા હોગા. પેહલે ઉસકા મુહુર મુલકે
ધરિક, ઓર શામકે દરમ્યાન હોગા. જહાં નુખુવત, ઓર રિસાલતકા
દાઅવા કરતા હોગા. ફીર વહાંસે ઇસ્ફહાન, ચલા જામેગા. વહાંસે
ઉસકે હમરાહ સત્તર હજાર યહુદી હોંગે. યહીસે ખુદાઈકા દાઅવા
કરકે, ચારોં તરફ ફસાફ ખરપા કરેગા. ઓર ઝમીનકે અકસર
મુકામાત પર ગસ્ત કરકે, લોગોંસે અપને તઈ ખુદા, ફેહલ-વાયેગા.
લોગોંકી આઝામા-ઈશકે લીયે, ખુદાવંદ-કરીમ ઉસસે ખડે મોઅજ્જહે
ઝાહીર કરાયેગા. ઉસકી પેશાની પર લફઝે (કાફીર) લીખ્યા હોગા.
જીસકી શનાખત સીફ અહલે ઇમાન કર સકેજે. ઉસકે સાથ એક
આગ હોગી. જીસકે દોઝખસે તાઅબીર કરેગા. ઓર એક બાંગ
જન્નલકે નામસે મોલુમ હોગા, મુખાલે-ફીનકો આગમેં, ઓર

મોવાફેકીનકો જન્નતમેં ડાલેગા. મગર વોહ આગ દર હકીકત બાગકે
 માનીન્દ હોગી. ઓર બાગ આગકી ખાસીયત રખતા હોગા. ઓર
 ઉસકે પાસ ખાનેકી ઓઝાંકાબી બહોત બડા જખીરા હોગા. જસકો
 ચાહેગા દેગા, જખ કોઇ ફીરકા ઉસકી ઉલુહીયતકો તસલીમ કરેગા,
 તો ઉસકે લીયે ઉસકે હુકમસે બારીશ બરસેગા. અનાજ પચદા
 હોગા. દરખ્ત ફલદાર, ઓર મવેશી, મોટે તાઝે, ઓર શીરદાર
 હો જાઈગે. જો ફીરકા ઉસકી મુખાલફત કરેગા, તો ઉસસે અશીયાયે
 મજબૂરા બંદ કર દેગા. ઓર ઈસી કીસમકી બહોતસી ઈજાયે,
 મુસલમાનોંકો પહોંચાયેગા. મગર ખુદા, કે ફઝલસે મુસલમાનોંકો
 તસખીહ, ઓર તહલીલ, ખાને પીનેકા કામ દેગી. ઉસકે ખુરજસે
 પેશતર દો સાલ તક, કહત રેહ-ચુકા હોગા. તીસરે સાલ દોરાને
 કહત-હીમેં ઉસકા બહુર હોગા. ઓર ઝમીનકે મદખુન ખજાને ઉસકે
 હુકમસે ઉસકે હમરાહ હો-જાઈગે. બાઅઝ અદમીયાંસે કહેગા, કે
 મેં તુમ્હારે મુરદા માં-બાપોંકો ઝીંદા કરતા હું. તાકે તુમ ઉસ
 કુદરતકો દેખકર, મેરી ખુદાઇકા યકીન કરલો. પસ શયાતીનકો હુકમ
 દેગા, કે ઝમીન-મેંસે ઉનકે માં-બાપોંકી હમ-શિકલ હોકર નીકલો.
 ચુનાંચે વોહ અયસાહી કરેગે. ઈસ કેફીયતસે બહોતસે મુદકોં પર
 હિસકા ગુજર હોગા. યહાં તક, કે વોહ જખ સરૂહદે યમનમેં પહોંચેગા,
 ઓર બદ દીન લોગ બ-કસરત, ઉસકે સાથ હો-જાઈગે, તો વહાંસે
 લોટકર, મકકા મોઅઝ્ઝામા, કે કરીબ મુકીમ હો-જાયેગા. મગર
 બ-સબખ મોહાફેઝત ફરીસ્તોંકે મકકા મોઅઝ્ઝામામેં, દાખીલ ન
 હો-સકેગા. પસ વહાંસે મદીના મુનવ્વરાકા કરદ કરેગા. ઉસ વકત
 મદીનેકે સાત દરવાઝે હોગે. ઓર દર દરવાઝેકી મોહાફેઝતકે લીયે

‘पुद्गल-करीम, दो दो करीस्ते तय्येयुन इरमायेगा. उनके इरसे दण्णलकी दैण्ड शहरमें दाप्पील न-होगी. और मदीना मुनव्वरामें तीन भरतये जल-जला आयेगा. उसकी वन्नेसे यह अकीदे, और मुनाझीक लोग आयेइ होकर, शहरसे निकल कर, दण्णलके इदमें गीरइतार हो-जईगे. उस वक्त मदीना मुनव्वरामें अक पुजुग होगे. वोह दण्णलसे मुनाझीरा करनेके लीये निकलेगे.

दण्णलसे अक पुजुगका मुनाझीरा.

वोह पुजुग, दण्णलकी दैण्ड करीय पहोय-कर उनसे पुछेगे, के दण्णल कहां हे. वोह उनको सुइतशुको पीलाइ अदय समझ-कर, कल करनेका करइ करेगे मगर व्यायज उनमेंसे कलसे माने होगे, और कहेंगे, क्या तुमको मायलुम नहीं? के हमारे और तुम्हारे पुद्ग (दण्णल) ने मना कीया हे. के कीसीको य-गयेइ धनजतके कल न-करना. पस वोह दण्णलके सामने नकर ज्ञान करेगे, के अक सुसंताप शप्स आया हे. और आपकी पिदमतमें छाजीर होना आइता हे. दण्णल उनको अपने पास पुलायेगा. जय वोह पुजुग, दण्णलदे बहेरेको-देयेगे, तो इरमाइगे, के मेने तुम्हे पहछान लीया, तु वोही दण्णल, मलउन हे, के उसकी पयर पयगपये पुद्ग सल, ने दी थी. और तेरी गुमराहीकी लकीत ज्ञान इरमाई थी. दण्णल सुस्सेमें आकर कहेगा, के धसको आरेसे बीर दो. पस वोह आपके दो कुके करके दये जाये

जानीय जाल देंगे. हीर दण्णल पुढ उन दोनों दुकड़ोंके दरम्यानसे
नीकल-कर, लोगोसे कहेगा, अगर अय्य में धंस मुरदेको जींदा
करूं, तो तुम मेरी पुढाध पर पुरा यकीन कर लोगे ? वोह कहेगे
हम तो पेहलेही आपकी उलुहीयतका यकीन करचुके हैं. और कीसी
कीसमका शक और शुष्पा, दीलमें नहीं रहते. हां, अगर अयसा
हो-जये, तो हमको जियादा धतभीनान हो-जयेगा. पस वोह उन
दोनों दुकड़ोंको जमा करके जींदा होनेका हुकम देगा. सुनाये वोह,
पुढाये-कुददस, की हिकमत, और धरादेसे जींदा होकर कहेगे,
के अय्य तो मुजको पुरा यकीन हो-गया, के तु वोही
मरदुद दण्णल है. के उसकी मलउ-नीयतकी अप्पर, पयगंअरे
पुढा सल, ने दी-थी. दण्णल, जुंजला-कर, अपने मोअने-कदीनको
हुकम देगा, के उसको गुल्हा करे, पस वोह आपके हलक पर
छुरी करेगे. मगर उससे आपको कोर्ध जरर न-पहोच्येगा. दण्णल
शरभींदा होकर, उन मुजुर्गको अपनी दोऊअमें, के उसका उक
विपर गुजर चुका, उसमें जाल देगा. मगर पुढाचंद करीअ, की
कुदरतसे वोह दोऊअ आपके हकमें अई, और सलाम हो-जयेगी.
उसके बाद दण्णल कीसी मुरदेके जींदा करने पर कुदरत न-पायेगा.
और यहांसे मुहके शामकी जनीय रवाना हो-जयेगा.

હજરત ઇસા અલે, કા તુઝલ.

દળ્ગલકે દમસ્ક પહોંચનેકે અબ્બલ, હજરત ઇમામ મેહુદી, દમસ્ક આ—ચુકે હોંગે. ઝોર જંગકી પુરી તૈયારી, ઝોર તરતીએ ફોજ કર ચુકે હોંગે. ઝોર અસખાએ હરબ, ઝોર ઝખ્ખ, તક્સીમ કરતે હોંગે. કે મોઅબ્બ—જન અસરકી અબ્બન દેગા. લોગ નમાઝકી તૈયારી—મેંદી હોંગે. કે હજરત મુસા અલે, દો ફરીસ્તોંકે કાંધોં પર તકીયા કીયે, આસમાનસે દમસ્કકી જામેઅ મસજીદકે શરકી મિનારે પર. જલ્વા અફરોઝ હોકર આવાઝ દેંગે, કે સીડહી લે—આવ, પસ સીડહી હાઝીર કરદી જાયેગી, આપ ઉસકે જરીયેસે ફરોકશ હોકર, ઇમામ મેહુદી રદી, સે મુલાકાત ફરમાઈંગે, ઇમામ મેહુદી રદી, નિહાયત તવાઝો, ઝોર ખુશ ખુલકીકે સાથ આપસે પેશ આઈંગે. ઝોર ફરમાઈંગે, કે યા નબી—અલ્લાહ, આપ ઇમામત કીજીયે. હજરત ઇસા અલે, ઇરશાદ ફરમાઈંગે, કે ઇમામત તુમ્હી કરો, કયુકે તુમ્હારે બાઅઝ બાઅઝકે લીયે ઇમામે હૈં. યે ઇજ્ઝત ઇસા ઉમ્મતકો ખુદાને દી હે. પસ ઇમામ મેહુદી રદી, નમાઝ પડાઈંગે. હજરત ઇસા અલે, ઇકતીદા કરેગે, નમાઝસે ફારીગ હોકર, ઇમામ મેહુદી, શીર હજરત ઇસા અલે, સે કહેંગે. કે યા નબી—અલ્લાહ, અબ્બ લશ્કરકા ઇતીઝામ આપકે સુપુર્દ હે, જીસ તરેહ ચાહેં અંગમ હૈં. વોહ ફરમાઈંગે, નહીં, યે કામ બ—દસ્તુર આપ—હીકે તહતમેં રહેગા. મેં તો સીફ કલ્લે દળ્ગલકે વાસતે આયા હું. જીસકા મારા જાના, મેરેહી હાથસે મુકદ્દર હે. રાત અમનો અમનકે સાથ બસર

કરકે સુખહોડો ધમામ મેહદી. ફોજે ઝર મોજ લેકર, મયદાને
 ધાર જરમેં તશરીફ લાઈગે. હઝરત ઇસા અલે, દબ્બલ પર, ઓર
 ઇસલામી ફોજ ઉસકે લશ્કર પર હમલા-આવર હોગી. નિહાયત
 ખોદ-નાક ઓર ધમસાનકી લડાઈ શરૂ હો-જાયેગી, ઉસ વકત હમે
 ઇસવીકી યે ખાસીયત હોગી, કે જહાં તક આપકી નઝરકી રસાઈ
 હોગી, વહાં તક ચેહબી પહોંચેગા. ઓર જીસ કાફીર તક આપકા
 સાંસ પહોંચેગા, તો વોહ વહીં નેસ્તો નાખુદ હો-જયા કરેગા.

દબ્બલકા કતલ હોના.

દબ્બલ, આપકે મુકાબીલેસે જાગેગા. આપ ઉસકા નઆકુબ
 કરતે કરતે મુકામે લુદ-દનમેં જા-મીલેંગે. ઓર નેઝેસે ઉસકા કામ
 તમામ કરકે લોગોં પર ઉસકી હલાકતકા ઇજહાર કરેંગે. કૈહતે હું,
 કે અગર હઝરત ઇસા અલે, ઉસકે કતલમેં જીલત ન-કરતે, તોબી
 વોહ આપકે સાંસે ઇસ તરેહ પીગલ જતા, કે જયસે પાનીમેં
 નમક, ઇસલામી ફોજ, દબ્બલકે લશ્કરકો કતલો ગારત કરનેમેં
 મશગુલ હો-જાયેગી. ચલુદીયોંકો, કે જો ઉસકે લશ્કરમેં હોંગે, કોઈ
 ચીઝ પનાહ ન-દેગી. યહાં તક, કે અગર જ-વકતે શય, કાસી
 પથ્થર, યા દરખ્તકી આડમેં ઉનમેંસે કોઈ પનાહ-ગુઝી હો, તો
 વોહબી આવાઝ દેગા, કે અય ખુદાકે બદે ! દેખ. ઇસ ચલુદીકો
 પકડ, ઓર કતલ કર. મગર દરખ્તે અરકદ, ઉનકો પનાહ દેકર

ધખકાયે હાલ કરેગા. ઝમીન પર દળ્ગલકે શર ઓર ફસાદકા ઝમાના ચાલીસ રોજ તક રહેગા. કે જનમેસે એક દીન, સાલકે એક એક મહીનેકે, ઓર એક એક હફતેકે બરાબર હોગા. બાકી માન્દા એયામ, માઅમુલી દરાઝીબી દળ્ગલકે ઇસ્ત-દરાજકી વજેસે હોવી. કયુકે વોહ મલઉત, આફતાબકો હબસ કરના ચાહેગા, તો ખુદાવંદે કરીમ, અપની કુદરતે કામીલાસે ઉસકી હસ્ય મરઝી, અફતાબકો રોક દેગા. અસહાબે ફિરામને જનાબ પયગંબરે ખુદા મલ, મે પુછા, કે જો રોજ એક સાલકે બરાબર હોગા, ઉસગે એક દીનકી નમાઝ પડહની ચાહીયે, યા સાલ બરકી ? આપને ઇરશાદ ફરમાયા. કે અંદાઝા ઓર તખમીના કરકે એક સાલ-હીકી નમાઝ અદા કરની ચાહીયે. શયેખ મોહયોદીન ઇબને અરબી રહ, જો અરબાબે કશ્ફ, ઓર શુહુદકે મોહક-કેકીન મેંસે હેં, વોહ ફરમાતે હેં, કે ઉસ દીનકી તસવીર દીલમેં યું આતી હે, કે આસ-માન પર એક અથ્રે મોહીત તારી હોગા. ઓર ઝહફ ઓર ખશીફ રૌશની, કે જો અમુમન અપસે એયામમેં હુવા કરતી હે. તારીકાંયે મહઝસે મુથદ-દલ ન-હોગી. ઓર આફતાબબી તુમાયાં ન-હોગા. પસ લોગ બ-મુજબ શરેઅકે અંદાઝા ઓર તખમીનાસે, અવકાતે નમાઝકે મુકલ્લીફ હોંગે. વહલાહો. આલમ ખિસ્સવાબ.

હઝરત ઇસા, ઓર હઝરત મેહદીકા દોરાહ.

દળ્ગલકે ફિતનેકે ખાલીમા પર, હઝરત ઇમામ મેહદી, ઓર હઝરત ઇસા અલે, ઉન શહેરોમેં, કે જનકો દળ્ગલને

તાખતો—તારાજ કર દીધા હોગા. વહાં દોરાહ ફરમાધજે. દબ્બલસે તકલીફ ઉઠાયે હુપે લોગોંકા ખુદાકે વહાં અજરે અઝીમ મીલનેકી ખુશ ખબરી દેકર, દીલાસા ઓર તસલ્લી દેજે. ઓર અપની ધનાયાત, ઓર નવાઝી-શાને આમ્માસે, ઉનકે દુન્યાવી નુકસાનાતકી તલાશી કરેજે. હઝરત ઇસા અલે, કલે ખીનઝીર, શિકસ્તે સલાખ, ઓર કુદ્દારસે જઝીયા ન-કુપુલ કરનેકે એહલમ માફીર ફરમા-કર, તમામ કુદ્દારકો ઇસલામકી તરફ મદદ કરેજે, ખુદાકે ફઝલો કરમસે કોઈ કાશીર. ખિલાદે ઇસલામમેં ન-રહેગા. તમામ અમીન હઝરત ઇમામ મેહદીકે અદલ, ઓર ઇનસાફકે ચમકારોસે મુનઝવર ઓર રૌશન હો-જાયેગી. ખુદમ, ઓર મે-ઇનસાફીકી ખેખ-કની હોગી તમામ ભોગ ઇબાદત, ઓર તાઅતે ઇલાહીમેં સર ગર્મ ઓર મસગુલ હોજે. આપકી ખિલાફતકી મીઆદ સાત, આઠ, યા નવ, સાલકી હોગી. વાઝેહ રહે, કે સાત સાલ, ઇસાઇયોંકે કિતને ઓર મુલકકે ઇતી-ઝામમેં, ઓર આઠવાં સાલ દબ્બલકે સાથ જગો જદલમેં, ઓર નવવાં સાલ, હઝરત ઇસા અલે, કી મદ-અતમેં ગુજરેગા. ઇસિ હિસાબસે આપકી ઉમર ૪૯ સાલકી હોગી.

ઇમામ મેહદીકી વફાત.

આઅદ અઝાં, હઝરત ઇમામ મેહદીકા વિસાલ હો-જાયેગા. હઝરત ઇસા અલે, આપકે જનાઝેકી તમામ પહો-કર, દબ્બલ ફરમા-

धगे. उसके आग्रह तमाम छोटे बड़े धर्तीआ-भात, हजरत धरम
अबे, के हाथमें आ-जगधगे. तमाम भण्डुक निहायत, अमनो
अमानके साथ जीवग्री बसर करती होगी. के खुदाकी तरफसे आग्रह
पर वही नाजीब होगी, के में अपने बेटा-मेंसे अग्रसे ताकत-वर
बेटोंको ज़ाहिर करने-वाला हूँ. के कीसी शप्सको उनके मुकामीदेको
ताब न-होगी, पस मेरे ज़ालीस बेटोंको, कोहरे तुर पर लेग.
ताके वहां पनाह-गुर्जी हो-जये. हजरत धरम अबे, कोहरे तुरके
किल्लेमें, के जे आग्र कल मौजुद हे, वहां तुजुल इरमा-कर
असग्रामे हरथ, और सामाने रसद, मोहिया करनेमें सर जर्मे
होगे.

उक्रे, यागुज, और भागुज.

धस असनामें कीमे यागुज, और भागुज, सहदे सिकंदरको
तोड कर, दीडकीके लखरकी तरफ, यारों तरफ इयेल जगधगे. सिवाये
भज्जुत किल्लेके कहीं उनसे ज़ालासीकी (छुटकारेकी) इरत न-होगी.
बोगोंके कल, और गारत करनेमें जिलकुल इरेग न-करेगे. ये बोग याइस
जिन नुहकी औलाद-मेंसे हैं. उनका मुकद धर्तीहाये जिलाद, और
शिमाज जीरने इरत अकलीममें हे. उनके ज़ानीये शिमाज, हरि-
याये शार हे. के असका पानी शिदते अइरतकी वज्से, धस कहर
गलीज, और मुन-जग हे, के असमें, ज़ाज-रानी, होना ना-मुमकीन.

હે. ઉનકે શરકી ઝોર ગરબી અતરાફમે દીવારોકી માનીંદ, દો બડે ખુલંદ પહાડ વાકેઅ હે, જીનમે આમદો રક્તકા રાસતા નહીં. ઉન દોનોં પહાડોંકે દરમ્યાન એક ખાઈ થી. જીસમેસે યાજુજ, ઝોર માજુજ, નીકલ નીકલ-કર, ઉધરકે લોગોંકો લુટ લીયા કરતે થે.

સિકંદર જુલકર-નયેન.

ઉસ ખાઈકો સિકંદર જુલકર નયેનને એક અયસી આહની (લોહકી) દીવારસે, કે જીસકી ખુલંદી ઉન દોનોં પહાડોંકી ચોટીયોં તક પહોંચી હે. ઝોર ચવડાઇ ૬૦ ગઝકી હે. ઉસસે બંદ કર દીયા હે. પસ વોહ દીન બર નકમ ઝની, ઝોર તોડનેમે મસરફ રેહતે હે. મગર રાતકો ખુદાવંદ કરીમ, અપની કુંદરતે કામીલાસે વય-સાઝી કર દેતા હે, જનાબ પયગંબરે ખુદા સલા, કે વકતમે ઉસમે ધનના સુરાખ હો-ગયા થા, કે જીતના અગુડે, ઝોર કલમેકી ઉંગલીકે દરમ્યાન હલકેસે પચા હોતા હે. મગર અબી તક, ઇસ કંદર નહીં, કે આદમી નીકલ સકે. જખ ઉનકે ખુરજકા વકત આયેગા, તો યે દીવાર કુટ જાયેગી, ઝોર વહાંસે નીકલેગ. ઉનકી નેઅતહ ઇસ કંદર હે, કે અબ્બલ જમાઅત, બહીરયે તખીયામે પહોંચેગી. તો ઉસકા કુલ પાની પી પી-કર ખુશક કર દેગી. બહીરયે તખીયા, તખસતાનમે એક મુરખા અરમા હે, જીસકા

પાટ સાત સાત, યા દસ દસ કેસ નક હે. ઝોર નિહાયત ગેહરા હે. જળ પીછલી જમાનત વહા પહોચેગી, તો કહેગી, કે શાયદ - ફીસ જગે કબી પાની હોગા. બુલ્મ, કલ. ગારત-ગરી, પરદા-દારી, અગ્નિ-દહી, ઝોર કયેદ કરનેમે મશગુલ હો-ગ્નમગે. ઘસી કેરીયતમે ચલતે હુયે, જળ મુદકે શામમે આમગે. તો કહેગે, કે અળ હમને ઝમીન-વાલોકો, તો નેરતો નામુદ કર ફીયા. અળ ચલો આસમાન વાલો-કાબી ખાતીમા કર દેં. પસ આસમાન પર તીર ફેકેગે. ખુદાવંદ કરીમ, અપની કુદરતસે ઉનકો ણુન આલુદ કરકે લે ટા દેગા. યે દેખકર વોહ બડે ખુશ હોગે, કે અળ તો હમારે સીવા કોઇ નહીં રહા.

કૌમે યાબુજ, માબુજકી હલાકત.

ઇસ-રીતનેમે હઝરત ઇસા, અલે, પર ગલ્લેકી ઇસ કદર તંગી હોગી, કે ગાયેકા કલ્લા સો સો અશરશી તક હો-ગ્નયેગા. આખીર હઝરતે ઇસા અલે, દુઆકે લીયે ખડે હોગે. ઝોર આપકે અસહાય, આપકે પીછે ખડે હોકર, આમીન કહેગે. પસ ખુદાવંદ કરીમ, એક કીસમકી ખીમારી, કે જીસકો અરબીમે તગદ, કેહત્રે હેં, વોહ નાઝીલ કરેગા. યે એક કીસમકા દોના હે. જો બેડ, યા બકરીકી નાકં, ઝોર ગરદનમે નીક-સતા હે. ઝોર તાકીનકી તરેહ થોડીસી દેરમે હલાક કરેતા હે.

કૌમે યાજ્ઞુજ, ઝોર માજ્ઞુજ, ઉસ મોહલીક મરઝસે એકહી રાતમે તપાહ હો-જયેગી. હઝરત ઇસા અલે, ઇસ હાલસે આગાહ હોકર, ચંદ આદમીયોંકો ખીરને કિલઆ તફતીશે હાલકે લીયે બેજેગે. ઝોર ઉન સડી હુધ લાશોંકી બદલુસે લોગોંકી ઝીંદગી મુકદ્દર હોગી. ઉસ મુસીબતકે દરીયેકી ગરઝસે હઝરત ઇસા અલે, શીર મઝે અપને સાથીયોંકે હસ્ત બ-દુઆ હોંગે. તબ ખુદાવંદ તઆલા, લંબી લંબી ગરદન, ઝોર જીસમ-વાલોં જનવરોંકો, કે જનકો અરબીમેં ઉનકા કેહતે હેં, ઉનકો બેજેગા. પસ વોહ જનવર, બાઝોંકો બા-લેગે. ઝોર બાઝોંકો મુખ-તલીફ જઝીરોં, ઝોર દરીયાયે શોરમેં ફેંક દેગે. ઝોર ઉનકે ખુન, ઝોર ઝદ આબસે ઝમીનકો પાક કરનેકી ગરઝસે બહોત બડી બા-બરકત બારીશ હોગી. જો મુતવા-તર ચાલીસ રોજ તક રહેગી. જીસસે કોઇ પુખતા, ઝોર ખામ મકાન, ઝોર છપ્પર બ-ગચેર ટપકે ન-રહેગા. ઉસ બારીશકી વજેસે પચદા-વાર નીહાયત-હી બા-બરકત, ઝોર બા-અફરાત હોગી. યહાં-તક કે એક સેર અનાજ, ઝોર એક ગાયે બકરીકો દુધ, એક કુંબેકે લીયે કાશી હોગા. તમામ લોગ આરામ, ઝોર આયાઈશમેં હોંગે. ઝીંદા લોગ મુરહોંકી આરઝુ કરેગે, રૂયે ઝમીન પર સીવાયે અહલે ઇમાનકે ઝોર કોઇ ન-રહેગા. કીના ઝોર હસદ લોગોંસે ઉઠ જયેગા. સબકે સબ એહસાન, ઝોર તાબ્યત, ઝોર બંદગીમેં મસફૂ હો-જાઈગે. સાંપ ઝોર દરીદ, લોગોંકો ઈન્જ ન-પહેંચાઈગે. કૌમે યાજ્ઞુજ, ઝોર માજ્ઞુજકી તલવારોંકી નિયામ, ઝોર કમાને, એક અરસે તક, બ-તઝોર ઇબન કામમેં આયેગી. હાલાતે મજકુરા બાલા, સાત સાલ તક

તરફી પર રહેંગે, ઇસકે બાઅદ બા-વજુદ કસરતે ખયરાત, ઓર
ઓર તાઆતકી ખાહીશાતે નફસાની, કદરે જુદુર પજર હોને લગેંગી.

હઝરત ઇસાકી વફાત, ઓર ખિલાફતે જહાનહ.

યે સબ વાકેઆત, હઝરત ઇસા અલે, કે અહદમે હોંગે.
દુન્યામે આપકા કયામ આલીસ સાલ તક રહેગા. આપકા નિકાહ
હોગા, ઓર અવલાદ પયદા હોગી. શીર આપ ઇતેકાલ ફરમા-કર,
હઝરત રસુલે મકબુલ સલ, કે રૌઝયે મુતહ-હીરામે મદફૂન હોંગે.
બાઅદ અર્જા, કબીલયે કહતન-મેસે એક શખ્સ મુસમ્મા જહાનહ
બાશીદયે મુલકે યમન, આપકે ખલીફા હોંગે. જો નિહાયત હી અહલો
ઈનસાફકે સાથ ઉમુરે ખિલાફતકો અંગમ દેંગે, ઉનકે બાઅદ અંદ
ઓર બાદશાહ હોંગે. ઉનકે અહદમે કુદરો જહલકી રસુમ, આમ
હો-જાયેંગી. ઓર ઈદમ બહોત કમ હો-જાયેગા. ઇસી અસનામે
એક મકાન મશરેકમે, ઓર દુસરા મગરેબમે ઘંસ જાયેગા. જનમે
મુન-કરીને તકદીર હલાક હો-જાઈંગે. નીઝ ઉન્હી દીનોમે એક બડા
ધુવા નમુદાર હોકર, ઝમીન પર જા-જાયેગા. જસસે આદમી તંગ
આ-જાઈંગે. મુસલમાન, તો સીફી ઝોઅફ દીમાગ, ઓર આવાઝ,
ઓર કુદરતે હવાસ, ઓર જુકામમે મુખતીલા હોંગે. મગર મુના-
ફીન, ઓર કુદદાર, અયસે બે-હોસ હો-જાઈંગે, કે બાઅઝ એક

દીન, ઓર બાબજ હો-તીત, દીનમે તુશીયાર હો-ગઈગે. યે ધુવાં ચાલીસ રોજ તક, મુસલ-સલ રહે-ગા. શીર મતલા સાફ હો-ગયેગો. બાબ-દહુ માહે જીલ હજમે, યોને નહરકે બાબદ, રાત ઇસ કદર લાંબી હો-ગયેગી, કે મુસાફીર. તગ-દીસે, ઓર બચ્ચે બાબસે ખેદાર, ઓર મયેશી, ચગ-ગાહકે લીંપ ગે-કગર ગે-ગઈગે. યહાં તકકે લોગ હયબત, ઓર બે-ચયેનીકી વજેસે નાકા, વ બરી શુર કરકે, તોબા તોબા પુકારેંગે.

આફતાબકા મગરેબસે તુલુ હોના.

આખીરમે ચાર રાતકી નાફદારકી બરાબર, ફરાજ હોતેકે બાબદ, હાલતે હજીતીરાખીમે આફતાબ, માનીંદ ચાંદ ગરહનકે એક કલીલ શૈશનીકે સાથ મગરેબકી જાનીબસે તુલુ હોગા. ઉસ વકત ખુદાયે કુદદુસકી વહદાની-યતકા એતે-રાફ, ઓર ઈકરાર કર લેગે. મગર ઉસ વકત તોબાકા ફરવાજા બધ હો-ગઈગા. ઉસકે બાબદ અપની માબમુલી શૈશની, ઓર તુરાનીયત-કે સાથ મશરેકસે તુલુ હોતા રહેગા.

હાખંતુલ-અરફકા ઝુહુર.

દુસરે રોજ લોગ ઈસી ચરચા ઓર તંજકેરેમે હોંગે. કે કોહે મોકા, કે જો કાબુમેકે શરકી જાનીબ વાકેબ હે, મોહ મલ-મલસે

ફટ જાયેગા. જીસમેંસં એક નાદીર શકલકા જનવર. કે જીસકે ખુશ-
જકી અફવાહ, ઈસકે પેહલે દો મરનખે મુલકે યમન, ઓર નજદમેં
મુસ્તહર હો-ચુકી હોગી, વોહ બર આમદ હોગા. વોહ સાત શિક-
લોંકે જનવરોંકી મુશાબેહત રખતા હોગા. (૧) એહરેમેં આદમીસે.
(૨) પાઉમેં ઉટસે. (૩) ગરદનમેં ઘોટેસં. (૪) દુમમેં બયેલસે. (૫)
સુરીનમેં હીરનસે. (૬) સીંગાંમે આરા-સીંગિસે. (૭) હાથોંમે બંદરસે.
ઓર વોહ નીહામત ફર્માદુલ-લીસાન હોગા. ઈસકે એક હાથમેં
હઝરત મુસા અલે, કા અસા. ઓર દુસરેમેં હઝરત મુલય-માન
અલે, કી અંગુસ્તરી હોગી. તમામ શેહરોંમે અયરસી સુરઅત, ઓર
તેઝીકે સાથ દોરાહ કરેગા. કે કોઈ ફરદે અશર ઈસકા પીછા ન-કર
સકેગા. ઓર કોઈ ભાગતે-વાલા ઈસસે ઘુટકારા ન પા-સકેગા. હર
શખ્સ પર નશાન લગાતા જાયેગા. અગર વોહ સાહેબે ઇમાન હે,
તો હઝરત મુસા અલે, કે અમાસે ઈસકી પેશાની પર એક તુરાની
ખત ખેંચ-દેગા. જીસકી વજેસે ઈસકા તમામ એહરા મુનવર હો-
જાયેગા. ઓર અગર સાહેબે ઇમાન નહો, તો હઝરત મુલય-માન
અલે, કી અંગુસ્તરીસે ઈસકી નાક, યા ગરદન પર, સિયાહ મોહર
લગાયેગા, કે જીસકે સખ્સાસે ઈસકા તમામ એહરા મુકદ-દર, ઓર
ખે-રૈનક હો-જાયેગા. યહાં-તકકે અગર એક દસ્તર-ખાન પર અંદ
આદમી જમા હો-જાયે, તો હરએક-કે કુફરો, ઇમાનમેં બ-ખુબી
ઇમતીયાઝ હો-સકેગા. ઈસ જનવરકા નામ, દાખ્ખતુલ-અરદ હે.
જો ઇસ કાંસે ફરીગ હોકર ગાયેબ હો-જાયેગા. આફતાબકે મગરે-
બસે ઊલુ, ઓર દાખ્ખતુલ-અરદકે ઝુલ્ફરસે ન-ફ-ખા, સુર (સુરકા
કુંકના) તક, ૧૨૦ સાલકા અરસા હોગા.

જુનુબકી તરફસે હવાકા ચલના.

દાખખનુલ-અરદકે ગાયેખ હોનેકે બાઅમદ, જુનુબકી તરફસે એક નીહાયત ફરહત અફઝા હવા ચલેગી. બસકે સખખસે હર સાહેમે ઇમાનકી બગલમે એકદદ પયદા હોગા. બસકે બાઅમસ અફઝલસે અફઝલ, ફાઝીલસે ફાઝીલ, નાકીસસે નાકીસ, ફાઝીકસે પંદલે બિત-તરતીબ મરને શુર હો-ગ્નઇગે. કુરમે ક્યામતકે વકત હયવાનાત, જમાદાત, આબુક, આર તસ્મા-પા વ-મયરા, કસરતકે સાથ ગોયા હોગે. બે ધરોકે એહવાલ, આર દીગર ઉમુરસે ખબર દેગે.

જખ તમામ અહલે ઇમાન, ઇસ જહાનસે કુચ કર ગ્નઇગે, તો અહલે હખશકા ગલખા હોગા, આર તમામ મમા-લિકમે ઉનકી સક્તનત ફયેલ જાયેગી. ખાનયે-કાઅખખાકો ઢા-દેગે. હજ માકુફ હો-ગ્નયેગા. કુરઆને શરીફ, દીલોં, ઝબાનોં, આર કાગળોંસે ઉકા લીયા જાયેગા. ખુદા-તરસી, હક-શનાસી, ખૌફ આખેરત, લોગોંકે દીલોંસે માઅદુમ હો-ગ્નયેગા. શરમો હયા, જતી રહેગી. બર સરે રાહ ગંધોં આર ફુતોંકી તરેહસે ઝીના કરેગે. હુકામકા ઝુલ્મો જહલ, આર રયાયાકી એક દુસરે પર દસ્ત-દરાઝી, રફતા રફતા બદ જાયેગી. પસ દેહાત વયરાન હો-ગ્નઇગે. આર બડે બડે કરમે ગાઉંકી માર્નીદ, આર બડે બડે શેહર માઅમુલી કરમોંકે માર્નીદ હો-ગ્નઇગે. કેહત, વખા, આર ગારત-ગરીકી આફતોં, પય દર પય નાઝીલ હોને લગેગી. જમાઅ ઝીત્તાદ હોગા, આર અવલાદ કમ હોગી. રહ-જનીયત ઇલલ-હક દીલોંસે ઉક-ગયેગી. જહાલત ઇસ-કદર બદ-ગયેગી, કે હાઈ

लक्ष्मि अल्लाह, तब केहने-वाला दुनियामें न-रहेगा. इस असनामें मुल्के-शाममें अभन, और अरजानी, निरपतन जीवादा होगी. पस दीगर मुलकोंसे हर किसमके लोग, आइनोंसे नांग आकर, मझे अहलो अयाजके शामकी तरफ चलने शुरू होंगे.

जुनुअकी तरफसे आगका नमुद्दार होना.

कुछ अरसेके बाद एक अदोत अदी आग, जुनुअकी तरफसे नमुद्दार होकर लोगों-पर पड़नेगी. जसमें लोग ये-तहाशा भागेगे. आग उनका पीछा पकड़ेगी. जय लोग हो-पहरके वक्त तक थका-कर पड़-जानेगे, तो आगभी ठहर नयेगी जय धुप तेज नीकल आये, तो आग शीर उनका पीछा करेगी. जय शाम हो-जये, तो ठहर नयेगी. और आदमीभी आराम लेगे. सुअहो होतेही आग शीर पीछा पकड़ेगी. और आदमी उममे भागेगे. इस तरफ-करते करते मुल्के शाम तक पहुँचा देगी. इससे बाद आग सोट-कर गायेय हो-जयेगी. बाद-अजां, कुछ लोग जय वतने असलीकी वज्से अपने मुलकोंकी तरफ रवाना होंगे. मगर अ-हसीयते मज्जमुध, अदी आदमी मुल्के शाममें रहेगी. करीबे कयामतकी ये आभीरी अला-मात हें.

સુરકા પુંકા જના.

ઇસકે બાઅદ, કયામે કયામતકી અવ્વલ અલામત થે હે, કે લોગ તીન ચાર સાલ તક, મકલતમેં પડે રહેગે. ઝોર દુન્યાવી નેઅમતેં, અમવાલ, ઝોર શહવત-રાનીયાં, બ-કસરત હો-જાયેંગી. કે જુમઆકે દીન, જો યોને આશુરાબી હોગા, સુખ્હો હોનેહી લોગ અપને અપને કામોમેં મશગુલ હો-જાઇગે. કે નાગાહ, એક બાર એક લાંબી આવાઝ આદમીયોંકે સુનાઈ દેગી. પેહી ન-ફ-ખા સુર હોગા. તમામ અતરાફકે લોગ. ઉસકે મુનનેમેં યકસા હોગે. ઝોર હયરાન હોંગે, કે યે આવાઝ કયરી હે ! ઝોર કહાંમે આતી હે, પસ રફતા રફતા આવાઝ માનીંદ કડક બીજલીકે સખ્ત ઝોર ખુલંદ હોતી જાયેગી. આદમીયોંમેં ઉસકી વજેસે બડી બે-ચયતી, ઝોર બે-કરારી ફયેલ જાયેગી. જબ વોહ પુરી સખતી પર આ-જાયે, તો લોગ ખૈફ, ઝોર હયઅનકી વજેસે મરને શુર હો-જાઇગે. ઝમીનમેં ઝલ-ઝલા આયેગા. જુસકે નરસે લોગ ધરોંકે છોડ-કર મયદાનોંમેં બાગેજે. ઝોર વહશી જાનવર ખાયેફ હોકર, લોગોંકી તરફ મેલ કરેંગે. ઝમીન જ-બજ શક હો-જાયેગી. સમંદર ઉબલ-કર કુરબો જવારકે મવાઝે-આત પર ચઢ જાઇગે. આગ ખુઝ જાયેગી. નિહાયત મહકમ ઝોર ખુલંદ પહાડ દુકડે દુકડે દોકર, તેજ હવાકે ચલેનેસે રેતકી મોવાશીકે ઉડેંગે. ગીરદો ગુબારકે ઉઠને, ઝોર આંધીઓંકે આનેકે સખખ જહાં તેરાહ ઝોર અધેરા હો-જાયેગા. વોહ આવાઝ દમ-બદમ સખ હોતી-

જાયેગી. યહાં-તક કે ઉસકે નિહાયત હોલ-નાક હોને-પર આસમાન
ફાં જાઈગે. સિતારે દુકર રેઝા રેઝા હો-જાઈગે.

ધબલીસકી મૌતકા ખ્યાન.

જબ આદમી મરજાયે, તો મલેકત-માત, ધબલીસકી રહ કબૂલ
કરનેકે લીયે મુત-વજન હોગે. યે મલકત ચારોં તરફ દોડતા શીરમા.
મલાયેકા આતશીં ગુરજોંસે માર મારકર લોટા દેગે. ઝોર ઉસકી રહ
કબૂલ કરલેંગે. સકરાતે મૌતકી છતની તકલીફેં તમામ ખતી આદમ
પર ગુજરી હેં, ઉસપર તનાહા ગુજરેંગી. સુર જે મહીને તક બરા-
બર ટુકા જાયેગા. ઉસકે બાબદ, ન આસમાન રહેગા, ન સિતારે,
ઝોર ન પહાડ, ન સમંદર, ન ઝોર કોઇ ચીઝ. સબકે સબ નેસ્ત
ઝોર નાખુદ હો-જાઈગે. મગર આઠ ચીઝેં ફત્વાસે અલગ હેં. અબ્બ
અર્શ, દોવુમ કુરસી, સુવુમ લોહ, ચહારમ કલમ, પંચુમ બેહીસ્ત,
શશુમ સુર. હફતુમ દોઝખ, હથતુમ અરવાહ. લેકીન અરવાહોં-કાબી
બે-ખુદી, ઝોર બે-હોશી લા-હક હો-જાયેગી. બાઝોંકા કૌલ હે, કે
યે આઠ ચીઝેંબી થોડી દેરકે લીયે માઅદુમ હો-જાઈગી. હાઝીમે
કલામ. જબ સિવાયે ખતે મારે તઆલા, કોઇ ઝોર બાકી ન-રહે,
તો ખુદા-વહે રખખુલ ધબૂલ, ફરમાયેગા. કહાં હેં બાદશાહાં,
ઝોર ખુદી ધરશાહ ફરમાયેગા, ખુદાયે ચકતમ, ઝોર કહહારકે લીયે

હે. પસ એક વક્ત તક સીફ જાને વાહીદહી રહેગી. શીર એક મુદતકે
 બાઅદ, કે જસકી મીકદાર સીવાયે ઉસકે ઝોર કોઇ નહીં જાનતા,
 અઝ સરે નૌ, સીલસીલે પયદા-ઇશકી બુન્યાદ કાયેમ કરેગા. આસમાન,
 ઝમીન, ઝોર ફરીસ્તોંકા પયદા કરેગા. ઝમીનકી શકલ ઉસ-વક્ત
 અયસી હોગી, કે ઉસમે ઇમારતાં, દરખ્તોં, પહાડોં, ઝોર સમંદરોં
 વ-બચરાકા નશાન-હોગા. ઉસકે બાઅદ, જસ જસ મુકામસે લોગોંકા
 ઝીંદા કરના મંજુર હોગા, તો ઉસી જગે ઉનકી રીઢકી હડીકા પયદા
 કરકે રખ-દીયા જાયેગા. ઝોર ઉનકે દીગર અજઝાયે જસમાનીકા
 ઉસ હડીકે મુતસીલ રખ-દેગે. રીઢકી હડી ઉસકા કેહતે હે, કે
 જસસે તમામ જસમકી હડીયોંકી પયદા-ઇશ શુર હોતી હે. તરતીયે
 અજઝાકે બાઅદ, ઉન અજઝાયે મુરક-કયા પર ગોસ્ત, ઝોર પોસ્ત
 ચડહા-કર, જો જો સુરત ઉનકે ઉનકે મુનાસીયે હાલ હો, વોહ અતા
 હો-જાયેગી. કાલીયે જસમાનીકે તૈયાર હોનેકે બાઅદ તમામ અરવા-
 હોંકા સુરમેં દાખીલ કરકે હઝરતે ઇસરાયીલ, કો હુકમ હોગા, કે
 ઉનકો પુરી તાકતસે ટુકે. ઝોર ખુદ ખુદાવદે ફરીમ, ઇરશાદ
 ફરમાયેગા, કે કસમ હે. મેરે ઇઝઝા જલાલકી, કે કોઇ રહ અપને
 કાલીબસે ખતા ન-કરે. પસ રહે, અપને અપને જસમોંમે
 ઇસ તરેહ આ-જાયેંગી, કે જયસી ધુસલોંમે પરીદે. ઝોર સુરે
 ઇસરાયીલમે અરવાહોંકી ગીનતી સુરાઓંકે મોવારીક હે.
 જનમેસે રહે, ટુકને પર. કીડીયોંકી તરેહ નીકલ કર, અપને અપને
 કાલીઓંમે દાખીલ હો-જાયેંગી. ઝોર હમેશા અમેશાકે લીયે ઉનકા
 રાખીતા જસમોંસે કાયેમ હો-જાયેગા. જસકી વજેસે ઝમીન ફટકર
 તમામ લોગ બર બાઅદ હોંમે. ઝોર ગીરતે પડતે સુરકી આવાઝકી

જાનીય દોડે. યે સુરત બચ-તુલ્ય મુકદ્દસકે હસ મુકામ પર, કે જહાં સખખરા મોઝવલક હે, ધુંકા જાયેગા. ઓર ન-દ-ખા ધરસામે અરવાહ, ઈલલ અબ્બાનમેં, ઓર હસ ન-દ-ખા, સાનીમેં ચાલીસ અરસકા અરસા હોગા. કબરો-મેંસે આદમી હસી ચકલમેં પયદા હોગે, કે જયસે માંકે પેટસે. યાને નંગા તન, બે-ખતના, બે-રીશ (બ-ગયેર દાદીવાલે) હોંગે. મઅર સીફ સરોં પર બાલ, ઓર મોંહમેં દાંત હોંગે. તમામ ખુરદો કલાં, ગુંગે. બહરે, લંગડે, ઓર ના-તવાં સખકે સખ સલી-મુલ આઝા પયદા હોંગે. સખસે પેહલે ઝમીન-મેંસે હઝરત રમુલે મકબુલ સલ, ઉઠેગે આપકે બાઅદ, હઝરત ઇસા અન્ને, ફીર જગા જગાસે અંખીયા, સીદદી-ફીન, શોહદા, ઓર સાલે-હીન, ઉઠેગે. બાઅદ અઝાં, આમ મોઅમેનીન, ફીર હાસેફીન ફીર કુદકાર, થોડી થોડી દેર બાઅદ, પકે બાઅદ દીગરે, બર આમદ હોંગે. હઝરત અબુ-અકર, ઓર હઝરત હિમર, આં-હઝરત સલ, ઓર હઝરત ઇસા, કે દરમ્યાન હોંગે ઓર હુમુર સરવરે કાયેનાલ સલ, ફી હમ્મત આપકે પાસ, ઓર દીગર હમ્મતે અપને અપને પયગંબરોને પાસ મુજ-તમેઅ હો-જાયેંગી.

અહવાલે મુકામે હશ, ઓર મરમીયે આફતાબ.

શીદતે હૈલ, ઓર ખૈદકે સખખ તમામકી આંખેં આસ-માનકી જાનીય હોંગી. કોઇ શખ્સ કીસીકી શર્મ-ગાહ પર નઝર નહીં ડાલ સકેમા. અમર ડાલેબી તો વેહ બચ્ચોંકી તરેહ સેહવતસે ખાલી

હોગા. જ્યાં તમામ લોગ અપને અપને મુકામ પર ખડે હો-જાઈંગે, તો આહતાબ ધસે કદર નઝદીક કર દીયા જાયેગા, કે જોયા એક માઇલકે ફાસીલે પર હે. આસમાનકે તરફસે ચમકને-વાલી ખીજલીયાં, ઓર ખીજ-નાક આવાજેં સુનાઈ દેંગી. આહતાબકી ગરમીકી વજેસે તમામકે-બદનોસે પસીના જારી હો-જાયેગા. પચગંબીરોં, ઓર નેક-બખ્ત મોઅમીનોંકે, તો સીફ તલવે તર હોંગે, ઓર આમ મોઅમીનીનોંકે ટપને, પીડલી, ધુટને, ઝાનું, કમર, સીના, ઓર ગરદન તક હસ્થે આમાલ, પસીના ચઢ જાયેગા. કુફદાર, મોહ ઓર કાનોં તક પસીનેમેં ગડે હો-જાઈંગે, ઓર ઉસસે ઉનકો સખ્ત તકલીફ હોગી. ભુક પ્યાસકી વજેસે લોગ લાચાર હોકર, ખાક ફાંકને લગેજે. ઓર પ્યાસે ખુઝાનેકી ગરજસે હોઝે ક્રીસરકી તરફ જાઈંગે. દીગર અંખીયા અલે, કોલી દોઝ અતા કીધે જાઈંગે. મગર વોહ લતાફત ઓર વુસઅતમેં હોઝે ક્રીસરસે બહોત કમ હોંગે. આહતાબકી ગરમીકે સીવા ઓરબી નિહાયત તરસ-નાક, ઓર હોલ-નાક, ઉમુર પેશ આઈંગે, એક હજાર માલકી મીકદાર તક, લોગ ધનહીં તકા લીફ, ઓર મસા-યેબમે મુબતીલા રહેંગે. ઓર સાત ગીરોહોંકો, કે જીનકા જીક આગે આયેગા, ઉનકો સાથેમેં જગા દી-જાયેગી. તમામ રિવાયેતોંસે સાબિત હોતા હે, કે યે સાથે-વાલે ગીરોહ, ચાલીસ શીરકોં પર મુસ્ત-મીલ હોંગે.

અંખીયાકા ઉગર.

પસ આખીર લોગ લાચાર હોકર, શકાઅતકી ગરજસે હજરત આદમ અલે, કે પાસ જાકર અજી કરેંગે, કેયા અમુલ-અસમ,

તુમ્હી વોહ શખ્સ હો, કે જનકો ખુદાવંદ, ને અપને ફરને કુદરતમે
 પયદા કીયા. ફરીસ્તોસે સીજદા કરાયા, જનતમે સુકુનત અતા ફરમાઈ,
 ઓર તમામ અશીયાકે નામ સીખાયે. પસ આજ આપ હમારી
 શકાઅત કીજીયે. તાકે હમકો ખુદાવંદ કરીમ, ઇન મસા-યેઅસં
 નજત દે. આપ ફરમાઈગે, કે ખુદાવંદ કરીમ, આજ ઇસ-કદર
 બર સરે ગઝબ હે, કે અયસા કબી ન-થા. ઓર ન-આઈદા હોગા.
 તુકે મુઝસે એક લગઝીશ, સરજદ હુધ હે. વોહ યે કે બા-વજુદે
 મુમાનેઅત મેને ધીહુંકા દાના ખા-લીયા થા. પસ ઇસકે મોવાખેજે-સે
 ડરતા હું. મુઝમે શકાઅત કરનેકી તાકત નહીં હે. મગર હઝરત
 તુહ અલે, કે પાસ જાઓ. કે વોહ અવ્વલ પયગંબર હે. જનકો
 ખુદા, ને લોગોંકી હિદાયતકે લીયે બેજા, પસ લોગ આપકે પાસ
 આઈગે, ઓર કહીંગે, કે અથ તુહ અલે, આપહી વોહ પય-ગંબર
 હે, જે સખસે પેહલે આદમીયોંકી હિદાયતકે લીયે બેજે ગયે. ઓર
 આપકો ખુદા, ને બંદે શુકર ગુજરકા લકબ અતા ફરમાયા. હમારી
 હાલતે જનકો શકાઅત કીજીયે. આપ ફરમાઈગે, કે આજ ખુદાવંદ
 કરીમ, અયસા બર સરે ગઝબ હે, કે ન-કબી થા, ઓર ન-કબી
 હોગા. ઓર મુઝસે એક લગઝીશ હુધ હે, વોહ યે, કે મેને અદ્દમકા
 લિહાઝ ન-કરકે, અપને એટકી ગરકાબીકે વકત બારગાહે ઇલાહી મેં
 ઉસકી નજતકા સવાલ કીયા થા. પસ ઉસકે મોવા-ખેજેસે ડરતા હું.
 મેંશ મોંહ નહીં, કે શકાઅત કર સકું. મગર હાં, હઝરત હિઝ્રાહીમ
 અલે, કે પાસ જાઓ, કે ખુદાવંદ કુદુસ, ને જનકો અપના ખલીલ
 ફરમાયા હે. પસ લોગ આપકે પાસ આઈગે, ઓર, કહેંગે, કે ખુદા-
 વંદ તમામ, ને આપકો ખલીલકે ખિતાબસે મુલક-કબી કીયા હે.

ઐયર આગકે આપકે વાસતે બંદ, વ સલામ કર દીયા, ઈમામે મયઅંબરાં બનાયા. પસ હમારી શહાઅત કીજીયે. તાકે ઉન તકલીફસે રિહાઈ હો. આપ ફરમાઈગે. આજ ખુદાયે કુદદુસ, ઈસ કદર બર સરે ગઝબ હે, કે ન-કબી અયસા હુવા, ઐયર ન-હોગા. મુઝસે તીન મરતબે અયસા કલામ સર જદ હુવા હે, કે જસમેં જુટકા વહમ હો-સકતા હે. પસ ઉસકે મોવા-ખેજેસે ડરતા હું. ઈસલીયે મુઝમેં શહાઅત કરનેકી કુવ્વત નહીં હે. યે ખાત માઅલુમ કરનેકે કાબિલ હે. કે હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, સે દરબે જેલ તીન માંકોં પર અયસા કલામ સરજદ હુવા હે.

હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, ઐયર ખુત-ખાના.

જસમેં જુટકા વહમ હો-સકતા હે, અવ્વલ યે, કે એક મરતબે આપકી કૈમને ઈદકે દીન ઉમદા ખાને પકા-કર, અપને ખુતોકે સામને રખ-દીયે. શીર ખુત-ખાનેકે દરવાઝોકો બંદ કરકે ઈદ મનાનેકે લીયે, નિહાયત કરરો ફરકે સાથ મયદાનમેં ગયે. હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, સેબી કહા, કે આપબી હમારે સાથ ચલીયે. આપને સિતારોંકી તરફ દેખકર, જવાબ દીયા, કે મેરી તખીઅત ના-સાજ માઅલુમ હોતી હે. યે અવ્વલ કલામ હે, જસમેં ઇલામે કીજાય હો-સકતા હે. દોવુમ યે, કે જબ કીમ મયદાને મજકુરમેં ચલી-ગઈ, તો આપ તખર હાથમેં લેકર, ખુત-ખાનેમેં કુદલ ખોલ-કર દાખીલ

હુયે. ઓર ખુતોંસે કેહને લગે, કે યે લજ્જ નેઅમતેં કયું નહીં ખાતે ? જખ ઉન્હોને કુછ જવાખ નહીં દીયા, તો શીર ફરમાને લગે, કે મુઝસે કયુ નહીં ખોલતે ? જખ ઉસપરભી વોહ ખામોશ રહે, તો આપને તમામકો તોડ ડાલા. મગર ખડે ખુતકે સીફ નાક કાન તોડે. ઓર તખરકો ઉસકે કાંધે-પર રખ-દીયા. ઓર દરવાઝેકો બ-દસ્તુર મુકદ્-ફલ કરકે ઘર તશરીફ લે-આયે. કુદ્દાર જખ મયદાનસે વાપીસ આયે, તો ઇસ માજરેકો દેખકર, આગ બ-ગોલા હો-ગયે. ઓર ઇસ ફેઅલકે મુરકબકે તજસ્સુસમેં હુયે, ઉન્મેસે બાઅજ કેહને લગે, કે હમને એક જવાન મુસમ્મા, ઇબ્રાહીમ અલે, કો ખુતોંકી મુજમ્મત કરતે હુયે સુતા હે. યે કામ ઉસકો માઅલુમ હોતા હે. પસ ઇબ્રાહીમ અલે, કો ખુલાકર પુછા, કે કયા યે કામ તુમને કીયા હે ? આપને ફરમાયા, નહીં. બલકે ઇસ ખડે ખુતને કીયા હે. દેખો, તખરકો કાંધે-પર રખ્યા હે. ઓર ગુસ્સેમેં આકર બિચારોંકો તોડ-ડાલા હે ! પસ તુમ લોગ, ઉન્હીં શિકસ્તા, ઓર મજરહ ખુતોંસે પુછો. ત્રાકે વોહ હકીકતે હાલકો ખુદ બ્યાન કરદે. યે દુસરા ઇહામ કીજખ હે. સુવુમ યે, કે જખ હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, આપને શેહરકો છોડકર બહરાનમેં ચચાકે પાસ તશરીફ લે-ગયે. ઓર વહાં ચચા-ઝાદ બહેન સારાસે સાદી કરલી, ઓર શીર યહાં-સેભી બ-વજે મુખાબેફતે દીની. ચચાસે જુદા હોકર, ઓર બીબી સારાકો અપને સાથ લેકર મીસરકી તરફ હીજરતકી.

હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, કા ભસરમેં જના.

ઉસ વકત ભૈસરમેં એક જાલીમ બાદશાહ થા, જો હર ખુબ-સુરત ઔરતકો-જખર-દસ્તી છીન લેતા-થા. અગર ઔરત અપને શૈહરકે સાથ હોતી-થી, તો ઉસકો કતલ કરા દેતા-થા. અગર સિવાયે શૈહરકે કોઈ ઔર વારિસ સાથ હોતા થા, તો ઉસકો કુછ દે-દીલાકર રાઝી કરલેતા થા. જખ હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, વહાં પહોંચે, તો ઇસ માજરેકો સુનકર હયરાન હો-ગયે. ઇતનેમેં ઉસ જાલીમ બાદશાહકે સિપાહીયોને આકર પુછા, કે યે ઔરત તેરી કોન હોતી હે ? આપને ફરમાયા, યે -મેરી બહેન હે. યે ઇસલીયે ફરમાયા કે સારા બીબી રહી, આપકી ચચા-ઝાદ બહેન થી. ઔર બ-મુજબ ઇસ હુકમકે, કે ઇન્ન-મલ મોઅમેનુ-ના ઇબ-વતુન. આપસમેં દીની બાધ બહેન હોતે થે. ઔર સારા બીબી રહી, કોબી સમજા દીયા, કે અગર તુમસે કોઈ પુછે, તો કેહના, કે યે મેરા બાઈ હે, યે તીસરા ઇલામે કીજબ હે. કિસ્સા મુખ્તેસર યે હે, કે ઉસ જાલીમ બાદશાહકે આદમી હઝરત સારા બીબી રહી, કે લે-ગયે. તો હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, નમાઝમેં મશગુલ હુયે. ખુદાવંદ-કરીમ-ને અપની કુદરતે કામીલાસે ઉન તમામ પરદોં, ઔર દીવારોંકો, કે જો દરમ્યાનમેં હાઈલ થી ઉઠ ગયા. પહાં-તક કે એક લખ્તાબી હઝરત સારા રહી, આપકી નજરસે અબેજ ન-કુઈ. સીપાહીયોને હઝરત સારા રહી, કે ઉસ જાલીમકે મકાનમેં લેખ-કર ખીંઝા દીયા. જખ વેહ જાલીમ આપકે પાસ આયા, તો તીન મરતબે

નિયતે બદલે હાથ બદલાના ચાહા, લેકીન હર ભરતખે ઉસકે આઝા શિલ હોકર એ-હોશી કીસી હાલત તારી હો-જતી થી. ઓર તાંબેબ હોકર હઝરત સારાખરદી, સે તાલીખે દુઆ હોતા-થા. કે મેરી રિહાઇ હો. પસ આપકી દુઆસે બ-હાલ હો-જતા થા. આખીર કાર ઉસને સીપાહી-યોંકો ખુલાકર કહા. ઓર હાજીરા રદી, કે ઉસકે લમરાહ કરકે નિદાયત એહતીયાતકે સાથ હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, કે પાસ પહોંચ્યા હો. આપ મીસરકો ના-પસદ કરકે, મુલકે શામકો તરફ રવાના હુયે. ઓર મહીં સુકુનત ઇખત્યાર કી. યહાં તક હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, કે ઇમામે કિબ્લકા કિસ્સા તમામ હુયા. આ-મ-દમ બર સરે મતલબ, હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, લોગાંસે ફરમાઈગે, કે હઝરત મુસા અલે, કે પાસ જાઓ. કયુકે ખુદાવંદ કરીમને ઉનકો અપના કલીમ બતાયા હે, પસ લોગ આપકી તરફ આઈગે, ઓર કહેજે. અય મુસા અલે, આપ વોહી શખ્સ હે, જીનસે બ-ગયેર કીસી વાસતા, ખુદાવંદને યુક્તયુ કી. ઓર તવરૈત, અપની દસ્તે કુદરતસે લીખકર દી, આપ હમારી શકાઅત કીજીયે, આપ જવાબ દેજે. અલ્લાહ તઆલા, આજ ઇસ કદર બર સરે ગઝબ હે, કે ન-કબી અયસા હુવા થા, ન-હોગા. મેરે હાથસે એક કિબતી શખ્સ, બ-ગયેર ઉસકી ઇજાઝત મકતુલ હો-ચુકા હે. ઉસકે મોવા-ખેજેસે ડરતા હું. ઇસલીયે મુઝમેં શકાઅત કરનેકી કુદરત નહીં હે. હાં, હઝરત ઇસા ઇખ્તે મરીયમ અલે, કે પાસ જાઓ, પસ વોહ હઝરત ઇસા અલે, કે પાસ આકર કહેજે, અય ઇસા અલે, આજ હમારી શકાઅત કીજીયે, તાકે ખુદાવંદ તઆલા, જન મસાયેબસે નજાત દે. આપ ફરમાઈગે, ખુદાવંદ, આજકે દીન

ઈસ કદર ધર સરે ગજળ હે, કે ન-કબી અયસા હુવા થા, ન-હોગા. ચુકે મેરી ઉમ્મતને કબી-તો મુજકો ખુદાકા ખેટા કરાર દીયા, ઓર કબી અયને ખુદા, ઓર ઉન અકવાલકી તાઅલીમકો મેરી તરફ મનસુખ કીયા. પસ મેં ઇન અકવાલકી તહકીકાત કે મોવા-ખેન્નેસે કરતા હું. તાબે શફાઅત નહીં રખતા, અલ-ખતા, હઝરત મોહમ્મદ સલ, કે પાસ જાઓ. પસ લોગ આં-હઝરત સલ, કે પાસ આકર કહેંગે. અય મોહમ્મદ સલ, આપ મહુબુએ ખુદા હે. ખુદાને આપકો અગલે પીછલે તમામ ગુનાહોંકી મોઆશીકો ખુશ-ખખરી દી હે. પસ અગર દીગર લોગોંકો ખુદાકી તરફસે એક કિસમકે ઇતા-ખકા ખૌફ હો તો સહી. મગર આપ તો ઉસસે મહદુઝ, ઓર આમુન હે. આપ ખા-તે-મુન નખીઇન હે. અગર આપબી હમકો નશીમેં જવાબ દે, તો હમ કીસકે પાસ જાયે ? આપ હમારે લીયે દરગાહે ઇલાહીમેં શફાઅત કીજયે. તાકે હમકો ઇન મુસીબતોસે રિહોઈ હો. આપ ઇરશાદ ફરમાઇંગે, કે હાં, મુઝહીકો ખુદાને ઇસ લાયકે ખતાયા હે. તુમહારી શફાઅત કરની આજ મેરા હક હે. પસ આપ દરગાહે એઝદીકી જાનીય મુતવજ્જન હોંગે. હક-તઆલા, ઉસ રોજ જીઅઇલ અલે, કો પુરાક ડેકર તમામ લોગોંકે સામને બેન્નેગા. આં-હઝરત સલ, ઉદ ધર સજાર હેકર, આસમાનકો તરફ રાના હોંગે. આદમીયોંકો આસમાન પર એક નિહાયત નુરાની ઓર કુશાદા મકાન દીખાઇ દેગા. જીસમેં હુતુર દાખીલ હો-જાઇગે. ઉસ મકાનકા નામ મુકામે મહમુદ હે યં જળ તમામ લોગ, ઉસ મકાનમેં આપકો દાખીલ હોતે હુગે કે મ-લેંગે, તો આપકી તાઅલીફ ઓર તૈસીફ, કરને લેંગે, હુતુરકા મકાસે અરશે મોઆલા પર

તજલીયે ધસાહી નઝર આયેગી. જસકો દેખનેહી આપ સાત રોજ
 તક મુસલ-સલ સર બ-સુજુદ રહેંગે. તબ ધરિશાદે ધસાહી હોગા, કે
 અય મોહમદ સલ, સર કિહાઓ, જો કહોંગે વોહ સુનુંગા. ઓર
 જો માંગોંગે વોહ હુંગા. ઓર શકાયત કરોંગે. તો કુચુલ કરંગા.
 પસ હુઝુર અપને સર મુબારકકો કિહાકર, ખુદાયે કુદસકી ઇસ કદર
 હમ્દો સના ખ્યાન કરેંગે, કે અવ્વલીન, ઓર આખેરીન મેંસે કીસીને
 નહીં કી-હોગી, બા-વજુદ ઇસકે આપ ફરમાઈગે, કે મેં કમા
 હક-કહુ, હમ્દો સના, અદા ન-કર સકા. ઇસકે બાઅદ આપ ધરશાદ,
 ફરમાઈગે, અય ખુદા ! તુને બ-જરીયે જીઅમલ અલે, વાએદા
 ફરમાયા થા, કે કયામતકે દીન, જો તુ ગાહેગા, વોહ હુંગા, પર્સ મેં
 ઉસ્ અલ્લહા એકા ચાલતા હું. હક-તઆલા, જવાબન ધરશાદ
 ફરમાયેગા. જીઅમલ અલે, ને જો કુછ પયગામ પહોંચાયા થા, વોહ
 બિલકુલ બજ ઓર દરસ્ત થા, આજ બે-શક મેં તુજકો ખુશ કરંગા.
 ઓર તેરી શકાયત પુલ કરંગા. ઝમીનકી તરફ જાઓ. મેંબી
 ઝમીન-પર જલવા-અફરોઝ હોને-વાલા હું. બંદાકા હિસાબ
 લેકર, હર એકકો હરંગે. આમાલ જઝા હુંગા. પસ હુઝુર સરવરે કાયેનાત
 ઝમીન પર વાપીસ તશરીફ લે-આઈગે, લોગ આપસે દર્યાફત કરેંગે,
 કે ખુદાવંદ, હમારે હકમેં કયા ધરશાદ ફરમાયા ? આપ જવાબ દેંગે,
 ખુદાયે કુદસ, ઝમીન પર જલવા-અફરોઝ હોને-વાલા હે. હર એકકો
 હરંગે આમાલ જઝા દેગા. ઇસી અસનામેં એક બહોત બઝા તુર
 નીકાયત હીલ-નાક આવાઝકે સાથ આસમાનસે ઝમીન પર ઉતરેગા.
 ફરીબ આને-પર ફરીસ્તોંકી તસબીહ, ઓર તહલીલ, કી આવાઝ સુનાઇ
 દેગી. મોગ ઉનસે પુછેમેં, કે હમારા પરબર કીમાર, ઇસી તુરમેં

હે ? ફરીસ્તે જવાબમેં કહેજે. કે ખુદાવંદ કરીમ, હી શાન, ઇસસે કહીં ખરતર હે, આસમાને દુન્યાકે ફરીસ્તે હેં, ઓર ઉતર કર ઝમીનકે દુર તરીન કિનારોં પર સદ્ ખસ્તા હો-ગમધજે. બાઅદ-અઝાં, ઉસસે કહીં ઝીયાદા તુર, મએ હોલ-નાક આવાઝકે આસમાનસે નાઝીલ હોગા. નઝદીક પહોંચને પર, લોગ શીર પુછેજે, કયા તજલ્લીયાતે ઇલાહી, ઇસી તુરમેં હે ? ફરીસ્તે જવાબ દેજે, કે ખુદાચે કુદ્દુસ ઇસસે કહીં ખરતર હે, હમ તો દુસરે આસમાનકે ફરીસ્તે હેં. પસ યે ફરીસ્તેની પેહલે ફરીસ્તોંકે કરીખ, સદ્ ખસ્તા હો-ગમધજે, ઇસ તરેહ હરએક આસમાનકે ફરીસ્તે, પેહલેસે ઝીયાદા અઝમત ઓર જલાલકે સાથ, થકે બાઅદ દીગરે, ઉતર કર સાખીક ફરીસ્તોંકે કરીખ સિલસીલા-વાર, સદ્-ખસ્તા હો-ગમધજે. ઇસકે બાઅદ, અરશે મોઅલાકે ફરીસ્તે નાઝીલ હોકર, સખકે આગે સદ્ ખસ્તા હો-ગમધજે. શીર હઝરત ઇસરાફીલ અલે, કો, સુરકે પુકનેકા હુકમ હોગા. જસકી આવાઝ સુનતેહી તમામ લોગ બે-હોશ હો-ગમધજે. મગર સીફ હઝરત મુસા અલે, જે તજલ્લીયાતે ઇલાહી, કો કોહે તુર પર દેખકર બે-હોશ હો-મએ યે, વોહ ખરદાસ્ત કર સકેજે.

તજલ્લી-યાતે ઇલાહીકા તુઝુલ.

પસ હક-તઆલા અર્શ-પર, જલ્લા ફરમા-કર તુઝુલ ફરમા-ગા, હુસ અર્શકે આઠ ફરીસ્તે ઉઘાપે ફુપે હોજે, ઇલાહીયે ખમસે

હિસ્સેકો ઉસ મુકામ પર, જ્યાં આજ કલ ખયતુલ-મુકદ્દસમે સખખરા
 મોઅલ્લક હે, વોહ રખ-દેગે. ઉસ અર્શકે જેરે સાયા ખ-મુજબ હદીસ,
 હસબે જેલ સાત ગીરોહોકો જગા દી-ગયેગી. (૧) બાદશાહે આદીલ.
 (૨) નવ-જવાન આબીદ. (૩) વોહ શખ્સ, કે જે મહઝ. જુકરે
 -ધલાહી, ઓર નમાઝકી ગરઝસે હમેશા મસજીદસે દીલી લગાવ
 રખ્ખે. (૪) વોહ શખ્સ, કે જે ખિલવત, ઓર તનહાઇમેં શૌક,
 ઓર ખૌફે ધલાહી, કી વજેસે તઝરરો, ઓર ગરી કરે. (૫) વોહ દો
 શખ્સ, કે જે ખાલેસન લે-વજ-હીલ્લા, એક દુસરેસે મોહબ્બત
 કરે. ઓર ઝાહીર, ઓર ખાતીનમેં ચકસાં હો. (૬) વોહ શખ્સ, કે
 જે ખયરાત ઇસ તરેહ કરે, કે સિવાયે ખુદા, કે ઓર ઉસકે કાઇ
 ન-ગને. (૭) વોહ શખ્સ, કે જે જીસકોઝને હસીના, ઓર જમીલા,
 ઓર સાહેબે સરવત, ખ-ગઝે દેઅલે બદ તલબ કરે. ઓર વોહ
 મહઝ ખૌફે ધલાહી, કી વજેસે બાઝ રહે. બાઝ રિવાયતોમેં ઇનકે
 અલાવા, કુછ ઓગ ગીરોહો-કાબી જુક આયા હે. યે વાઝેહ રહે,
 કે અર્શકા સાયા, ઉન ગીરોહોં પર નિહાયત સખ્ત ગરમી, ઓર
 ઓર તેઝીયે આફતાબકી હાલતમેં હોગા. જયસાકે પેહલે મજકુર
 હો-ચુકા. ફરીયતે તુઝુલે અર્શ, ખ-વજે બે-હોશીકે કીસીકો માઅલુમ
 ન-હોગી. ઇસકે બાઅદ, શીર ઇસરાફીલ અલે, કો સુર ફુકનેકા હુકમ
 હોગા. જીસકે સબબ તમામ લોગ હોશમેં આ-ગઈગે. ઓર આલમે
 મયેબ, ઓર શુદુદકે કરમ્યાન, જે પરદે આજ તક હાઇલ થે, વોહ
 ઉક જઈમે. ઓર ફરીસ્તે, જીન આમાલ, અકવાલે બેહીસ્તો દોઝખ,
 અર્શ, તનહીયાતે ધલાહી, વ-ગયરા, સબકો ભોગ દેખ-લેમે. સબસે

પેહલે પયગંબરે ખુદા, સત્ર, દોશમેં આઈગે. બાઅદ ઉસકે મરજીયે ઇલાહીકે મોવાશીક ખીત-તરતીય. તમામ લોગ હુશીયાર હો-જઈગે, ઉસ વક્ત આંદ સુરજની રૌશની બેકાર હો જાયેગી. આસમાનો ઝમીન ખુદા, કે નુરસે રૌશન હોગે.

ખુદાવંદકા અપને બદોંસે ઇરશાદ, ઓર જનતો દોઝખકે હાઝીર કરનેકા હુકમ.

અવ્વલ જો હુકમ ખુદાવંદકી તરફસે બદોં-પર સાર્ફર હોગા. વોહ યે હે, બદોં ખામોશ કરદાયે જઈગે. ઉસકે બાઅદ યે ઇરશાદ હોગા, કે અય બદોં ! અહંદે આત્મસે લેકર' ઇખતી-તામે દુનિયા તક, જો પહી ખુરી બાતે તુમ કરતે યે, વોહ મેં સુનતા થા. ઓર ફરીફતે કાકો લોખતે યે. પસ આજ તુમ-પર ફીસી ફિસમકા જોરો હુકમ ન-લાગા. બલકે તુમ્હારે આમાલ, તુમકો દીખા-કર, જઝા ઓર સઝા, દી-જાયેગી. જો શખ્સ અપને આમાલકો નેક પાયે, ઉસકો આહીયે, કે ખુદા, કા શુક્ર કરે, ઓર જો અપને આમાલકો ખુરી સુરતમેં પાયે, વોહ અપને તઈ મલામત કરે, ઉસકે બાઅદ જનત, ઓર દોઝખકો હાઝીર કરનેકા હુકમ હોગા. તાકે લોગ ઉનકી હકીકતકા મોઆઈના કરલે, પસ જનતકો તબલ્લીયાતે ઇલાહીસે નિહાયત આરાસ્તા, ઓર પેરાસ્તા કરકે હાઝીર કરદીયા જાયેગા. ઓર દોઝખખી ઉસ હાલતમેં, કે ઉસમેં આગકે સોઅલે, ઓર અગીરીયાં બડે બડે

મેહલોંકી મિકદારમેં ઉટોંકી કતારકે ખુનીદ પય દર પય ઉડતી હોગી.
 ઓર નિહાયન મોહીય આવાઝોંકે સાથ ખુદાકી તસખીલ, જુનો
 ઈન્સ, ઓર ખુતોંકો અપને લીયે બ-તઓર ગીઝ તલબ કરતી હુઇ,
 કે જુનકો લોગ સુનકર લરઝ નહીંગે. ઓર કરકે મારે જાનુકે બલ
 ગીર પડેગે. વોહ હાઝીર કરદીયે નહીંગે. ઉસ દીન અગર કોઇ
 શખ્સ સત્તર પયગંબરોંકે આમાલકે મોવાશીકબી અમલ રખતૂ હો,
 તોબી યે કહેગા, કે આજકે લીયે મેને કુછબી તો નહીં કીયા ?
 દોઝખકી ગરમી, ઓર બદખુ ઇસ કદર હોગી, કે ૭૦ સાલકી મસાફત
 તક પહોંચતી હોગી. ઉસ વક્ત હુકમ હોગા, કે દોઝખીયોં-મેસે એક
 અયસે શખ્સકો, કે જુસકે બરાબર દુનિયામેં કીસીને આસાઇશ,
 ઓર રાહતે ઝીંદગી ન-ઉદાઇ હો, ઓર એક અયસે જન્મતીકો, કે
 જુસકે બરાબર તકલીફ, ઓર મસાયેબે દુન્યવી, કીસીને ન બરદાસ્ત
 કી-હોં, ઉમકો હાઝીર કરે. જબ દોનોં પેશ કરદીયે નહીંગે, તો શીર
 મલાયેકા-કો હુકમ હોગા, કે બેહીસ્તીકો બેહીસ્તકે દરવાઝે પર, ઓર
 દોઝખીકો દોઝખકે દરવાઝે-પર, થોડી થોડી દેરકે બીયે ખડા કરકે
 વાપીસ લે-આઓ. વોહ દોનોં મયદાને મહશરમેં વાપીસ આયે, તો
 બેહીસ્તીસે પુછા નયેગા, કે આપા તુને અપની ઉમરમેં કબી સખ્તીબી
 દેખી હે ? કહેગા, કે નહીં. કયુકે મેરે રંગો રેશમેં ઇસ-કદર રાહત,
 ઓર ફરહત, સમા-ગઇ હે, કે કોઈ સખતી મેરે ખ્યાલ તકમેં નહીં
 રહી. શીર દોઝખીસે સવાલ હોગા, કે તુને અપની તમામ ઉમરમેં
 કબી આરામબી પાયા થા ? કહેગા, કે મેરે રૂયે રૂયેમેં ઇસ કદર
 તકલીફ, રજો અલમ. બે-આરામી સરાયત કરગઈ હે, કે રાહતકા
 ખ્યાલ, ઓર વહમબી તો નહીં રહા.

કયામતકે દીન આમાલ, ઓર

આમાલ-નામેકા જક.

ધસિકે બાઅદ આમાલ, જ-સુરત બનાકર હાઝીર કરદીયે જાઈગે. નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત, જહાદ, તીલાવતે કુરઆન, જકરે ઇલાહી, વ-મયરા, વ-ગયરા. અર્ઝ કરેગે. ખુદા-વંદ ! હમ હાઝીર હેં. સબકો હુકમ હોગા, કે તુમ સબ નેક આમાલ હો, અપની અપની જગા-પર ખડે રહો. મૈકે-પર તુમસે દર્પાઈત હોગા, ઉનકે બાઅદ ઇસલામ હાઝીર હોકર કરેગા. ખુદાવંદ ! તુ કરીમ હે, ઓર મેં ઇસલામ હું. હુકમ હોગા, કે કરીબ આ. કયુંકે આજ તોરેહી વન. મેં લોગોંસે મોવાખીજા હોગા. ઓર તોરેહી સબબસે લોગોંસે દર ગુજર કી-જાયેગી. લક્ઝે ઇસલામસે મઝમુન કલમયે તૌહીદ મુરાદ હે.

બાઅદ-અઝાં મલાયેકાકો હુકમ હોગા, કે હર એકકે આમાલ-નામેકા ઉસકે પાસ બેજદો. પસ હર એકકા નામયે-આમાલ ઉસકે હાથમેં આ-જાયેગા. મોઅમીનીનકે સામનેકે રૂપસે દાયેં હાથમેં, ઓર કુદ્દારકો પુસ્તકી તરફસે બાયેં હાથમેં આ-જાયેગા. જબ હરએક અપને આમાલ-નામેકા દેખેગે, તો એકહી નઝરમેં અપને નેક ઓર બદ આમલાકો મુલાહીઝા કરેગા. ભેકીન હર એકકી હાલતે અસલી, ઓર અસલમેકે ઇઝ્ઝારકે લીયે ખુદાવંદ, કી હિકમત ઇસ બાતકી મુકતઝી હોગી, કે હર એકસે આમાલકે મુત-અવલક સવાલ કીયા જાયે, અવલ કાદીરોસે તૌહીદ, ઓર શીકે મુત-અવલક

સવાલ હોગા, ઓર વોહ જવાબ દેતે હુયે શીકેસે સાફ ધનકાર કરદેગે કે હમને હરગીઝ શીકે નહીં કીયા, ઉનકે કાઇલ કરનેકે લીયે ઝમીનકે ઉસ કિતએકો, કે જસપર વોહ શીકે કરતે થે, ઓર ઉસ રાત, ઓર દીન, ઓર મહીનેકો, કે જસમેં વોહ કુફ કરતે થે, ઓર હઝરત આદમ અલે, કો કે જન-પર ઉનકી અવલાદકે રોઝાના અફઆલ ઝાહીર કીયે જાતે થે. ઓર મલાયેકા-કો, કે જો ઉનકે અકવાલ, ઓર અફઆલકો, કલમ-ખંદ કરતે થે, ઉનકો બ-તઓર ગવાહ ખુલાયે જાઇગે. મગર જબ કમાલ ધનકારકી વજેસે તમામ મજકુરા બાલા, શહાદતેં ઉનકે લીયે મુસકીત સ્થપિત ન-હોંગી, તો ઉનકી ઝયાનોં પર મોહરેં કરદી જાયેગી. તબ ઉનકા હર અઝુ આમાલે સૈયા પર, ગોયા હો-જાયેગા.

કુફરકારકા અપને આઝા-પર તાઅના.

શહાદત ખતમ હોને-પર, અવ્વલન, વોહ આઝા પર, લાઅન ઓર તાઅન કરેગે, કે હમને જો કુછ કીયા થા, વોહ તુમહારેહી લીયે કીયા થા. વોહ જવાબ દેગે, કે હમ ખુદા, કે હુકમસે તુમહારી તાબેહારીમેં થે, અબ ઉસીકે હુકમસે જોયા હુયે. બેશક તુમ ઝાલીમ થે. કયુકે તુમને માલીકે હકીકી-કી ખીલાફ વરઝી કરકે હમકોબી અપને સાથ મુસીબતમેં મુખતીલા કરદીયા, ખુદા, ને જો હમકો તુમહારા મુતીઅ મનાયા થા, ઉસકા કુછ તુમને શુકીયા અફા નહીં કીયા, ન

હમારી તાપેદારી કરી. અસલી ગરજ સમજાનેકી કોશીશ કરી. હમ તો સિવાયે સચકે ઓર કુછ નહીં કેહ સકતે. પસ વોહ લાચાર હોકર, અપને શીકે, ઓર કુદે બદકા ઇકરાર કર લેજે. ઓર મુલઝીમ કરાર પા-ગઈગે. વોહ તરેહ તરેહકે ઉજર પેશ કરેગે. અબ્વલ યે કહેગે, કે હમ અહકામે ઇલાહી, કે જાનનેસે બિલકુલ બે-ખબર યે ખુદાવંદ, કી તરફસે ઇરશાદ હોગા, કે મેંને પયગંબરોંકો મોઅજ્જાત દેકર બેજા, ઉન્હોંને મેરે અહકામકો નિહાયત અમાનત-દારીકે સાથ તુમ-તક પહોંચાયા. તુમને કયું ગફલત કરી ? ઓર અહકામકો કયું નહીં તસલીમ કરીયા ? જવાબમેં કહીજે, કે નતો હમારે પાસ કોઈ પયગંબર આયા, ઓર ન કોઈ હુકમ પહોંચા, પસ અબ્વલ, હજરત જુહુ અલે, કો ઉનકી કૌમકે સામને પેશ કરીયા જાપેગા, આપ ઇરશાદ ફરમાઈગે, કે અય ઝુટો ! અય હકસે મોંહ મેડને-વાલો ! કયા તુમકો યાદ નહીં, કે મેંને તુમકો સાડહે નવસો બરસકી મુદતે દરાઝ તક, તરેહ બ-તરેહકે વાઅઝ સુનાકર. અજામે ઇલાહી, સે ડરાયા, અહકામે ઇલાહી પહોંચાયે. કીતની મહેનત ઓર કોશીશકી અલાનીયા, ઓર પોશીદા તઓર પર, ખુદા, કી વહદાની-યત, ઓર અપની રિસાલતકે ઇસ આતમેં કીસ ફદર કોશીશ ઓર જા-શીશાની કરી. ખુલ્લી દલીલોં, ઓર મોઅજ્જોંસે ઉનકો સાબીત કરીયા. કયા તુમ્હેં યાદ નહીં, કે કુલાન મજલીસમેં મેંને તુમસે ઇસ તરેહ કહા થા. ઓર તુમને અચસા જવાબ દીયા થા. ઇસી તરેહ અપની તબલીગ, ઓર ઉનકે ઇનકારકે દીગર કસાયેસ યાદ દીલાઈગે. મગર વોહ સાફ મુકર જઈગે, ઓર કહેગે. કે હમ તો 'તુમ્હેં' જાનતેબી નહીં, ઓર ન-કબી તુમસે ખુદાઈ હુકમ સુના !

હઝરત ગુહસે ત-લ-બે શહાદત.

ઉસપર ખુદાવંદ-કરીમ, ઇશાદ ફરમાયેમા, કે અમ ગુહ
અલે, અપની તબલીગ, ઓર રિસાલતકે ગવાહ પેશ કર, આપ અર્ઝ
કરેગે, કે મેરે ગવાહ ઉમ્મતીયાને હઝરત મોહમ્મદ સલ, હેં, પસ
ઇસ ઉમ્મતકે ઉલમાયે સીદદી-કીન, ઓર શોહદા, હાજીર કરદીયે
જાઇગે, વોહ અર્ઝ કરેગે, હાં, હમ ઉનકે ગવાહ હેં, ખેશક તુને
ઉનકો રસુલ ખનાકર તબલીગે એહકામકે લીયે ઇસ કોમકે પાસ બેગ
થા. હમારી દલીલ યે હે. વ-લ-કદ અર સલના ગુહન ધલા
કવ-મીહી, ફ-લખેસા ફી-હીમ અલફા સનાહ. ઇલ્લા
ખમસી-ના આમા, ફઆ-ખજા હુમુત તુફાન, ઉમ્મતે ગુહ
અલે, કે કાશીર કહેગે, કે નતો તુમ હમારે ઝમાનેમેં યે, ઓર ન
તુમને હમારી હાલત દેખી, ન હમારી ગુફતગુ સુની, શીર તુમ્હારી
શહાદત હમારે મુકદમેમેં કયુંકર કાખીલે સમાઅત હો-સકની હે ?
ઉસપર હુઝુરે અકરમ સલ, ઇશાદ ફરમાઇગે, કે જો કુહ મેરી
ઉમ્મતને કહા, વોહ ખીલકુલ ખજા ઓર દુસ્ત હે. કયુંકે ઉનકો
ઇસ હકીકતે હાલકા મુખુત દુનિયામેં બ-જરીયે ખબરે ધલાહી, જો
મોઆ-ખના, ઓર મુથાહીદેસે કહીં કવી હે, પહોંચા હે. તબ જાકર
યે કાશીર સાકીત હોકર, મુલઝીમ કરાર પાઇગે. ઉનકે ખાઅદ ઇસી
લરેહ હઝરત હુદ અલે, હઝરત સાલેહ અલે, ઓર હઝરત ઇબ્રાહીમ
અલે, હઝરત શોઅબ અલે, ઓર હઝરત મુસા અલે, હઝરત હસા
અલે, વ-મમરા, ફી ઉમ્મતે ખીલ-તરતીબ મુકાખીલા ઓર મુથાહીસા

કરકે બિલ-આખીર કાઢલ હો-જીયે'ગી, ઓર મુલકીમ કરાર પાયે'ગી ઉસકે આમદ, ઉજર ઓર માઅ-જેરત, કરતે હુયે કહે'ગી, કે અમલ ખુદાવંદ ! ફિલ-વાકેઅ હમને નહીં સમજા. ખતાવાર ઓર ગુનેહ-ગાર હે, લેકીન ધન તમામ ખરાબીયૌકે બાઇસ ઓર ભોગ થે. પસ હમારે અગઅકો ઉનકી ગરદનોં પર રખ. ઓર હમકો દુનિયામેં વાપીસ બેજદે. તાકે વહાં તેરે અહકામકો કુચુલ કરકે નેક અમલ કરે. બારગાહે એકદીસે, જવાબન ધરશાહ હોગા, કે તુમહારા ઉજર કાબીલે સમાઅત નહીં, જો સમજાનેકા હક થા, વોહ અદા હો-ચુકા. તુમકો હમને મુદતે દરાઝ તક કુરસત દીધી. અબ દુનિયામેં વાપીસ જના ના-મુમકીન હે. પસ ઉનકે જો કુછ નેક આમાલ હોંગે, વોહ નેસ્ત ઓર નાખુદ કરદીયે જાઇંગે. ઓર આમાલે બદકો બર કરાર રખ્યા જાયેગા. કયુકે ઉન્હોંને અપને ખ્યાલમેં જો કુછ નેક આમાલ ખુનોંકે લીયે કીયે થે. વોહ બારગાહે ઇલાહીમેં મકયુલ નહીં હોંગે. મા-સીવા ઉનકે, જો કુછ ઉન્હોંને ખુદા,કે લીયે કીયે થે, ઉનકા બ-સઅબે જલાલત, માઅરેફત, ઓર મુખાલેફત, એહકામે ઇલાહી, દુનિયા-હીમેં (બદલા) સિલા દે-દીયા ગયા. ઇસિલીયે આખેરતકે જઝાકે મુસ્તહક ન-રહે.

હઝરત આદમ, ઓર તકસીમે ગીરાહ.

પસ હઝરત આદમ અલે, કો હુકમ હોગા, કે અપની આલાહ-મેંસે દોઝખીયોંકા ગીરાહ અલાહીલા કરદો. આપ અર્ક કરેંગે,

કીસ હિસાબસે ! ઇરશાહ પારી હોગા, કે શી હમર એક આદમી
જન્નતકે લીયે, ઓર નવસો નવ્વાણું દોઝખકે વાસતે. હિસ વક્ત
ભોગોમેં ઇસ કદર હલ-ચલ હોગી, કે ખ્યાનસે પાહીર હે.

મુશરફીનકે અપને માઅયુદોંસે ત-લ-બે

જઝાકા હુકમ.

શીર હુકમ હોગા, કે જીસ જીસ શખસને અમલ કીયા હે, વોહ
અપને અપને માઅયુદસે ખુદ જાકર તાલીબે જઝા હો. પસ જીસ
વક્ત વોહ અપને અપને માઅયુદોંકી જીસ્તજીમેં હોંગે, તો ખુત-
પરસ્તોંકે વાસ્તે વોહ શયાતીન, જો ખુતોંસે તાઅલ્લુક રખ-કર, ખુત-
પરસ્તી, ઓર સરકશીકે બાઇસ બને થે. ઓર ખાબે બેદારીમેં નથે
નથે કરીશમે દીખાતે થે, વોહ સામને આ જાઇંગે. ઓર જો જમા-
અતોં, કે હઝરત ઇસિ અસે, ઓર મલાયેકા, ઓર હીગર અંબીયા,
ઓર ઔલીયાકો પુજતી થી. ચુકે થે સાલેહીન, ઉનકે આમાસે
બદસે બેઝાર થે, ઓર દર હકીકત ઉનકી ગુમરાહીકે બાઇસબી શયા-
તીનહી થે, લે-હાજ વોહી શયાતીન ઉનકે સામને આ-જાઇંગે. પસ
જો ફરીસ્તે ઇતીઝામ પર માઅમુર હોંગે, વોહ ઉનસે દર્યાફત કરેંગે.
કે આપા તુમહારે માઅયુદ ચેહી હેં ? વોહ અપને પુરે યકીનકે સાથ
બ-વજોહ ઇસ મુનાસી-ખાતે માઅનવીકે, કે જો ઉનકો ખુતોંકે સાથ

થી. કહેગે, કે હવે હકીકત હમારે માઅલુમ પેહી હે'. મલાયેકા ઉનસે કહેગે, કે ઉનહીકે સાથ ચલે જાઓ. તાકે તુમકો તુમ્હારે આમાલકી જાઝા, ઓર સઝા તક પહોંચા દે. પસ ચે બ-સબબ શીદતે ખાસ અપને માઅલુમકોસે પાની તલબ કરેગે. ઇસ પર ઉનકે લીયે સરાબ, ચાને ચમકતા હુવા રેતા નમુદાર હો-જાયેગા, વોહ ઉસકો પાની સમજ-કર દોડેગે. પહોંચને પર ઉનકાં માઅલુમ હોગા, કે વોહ નો આગ હે. જો બડી લપટોંસે ઉનકો અપની તરફ ખેંચતી હે. ઉસ બકત દોઝખ-મેંસે લંબી લંબી ગરદનેં નીકલેંગી, જો દાનોંકી તરફ ઉનકો ચુનચુન કર દોઝખમેં ડાલ-દેંગી. કુફરાર આખમેં મુજ-તમેઅ હો-જાઈગે. તો શયતાન આગકે મીંબર પર ચડહ-કર સબકો અપની તરફ ખુલાયેગા. વોહ ઇસ ગુમાનસે-કે ચે હમારા સરદાર હે, કીસી ન-કીસી મકરો હીલેસે હમકાં નજાત દીલાયેગા! ઇસ લીયે ઉસકે પાસ આ-જાઈગે

ઇબલીસકા જહન્નમસે ખિતાબ.

પસ શયતાન કહેગા, કે ખુદા, કે તમામ અહકામ બજા ઓર દુસ્ત થે, મેં તુમ્હારા ઓર તુમ્હારે બાપકા દુશ્મન થા, મગર ચે ચાહ રહે, કે તુમ-મેંસે કીસીકો ઝબર-દસ્તીસે મેંને અપની તરફ નહીં ખેંચા. અલ-બત્તા, પુરે કામેંકી તરગીબ દી. તુમને બ-સબબ કમ-અકલી, ઓર ખામ તબઈકે મેરે વસ-વસોકો સચ્ચા જાન-કર ઇખ-

ત્યાર કીયા. પસ ઉસ વક્ત અપને આપ પરહી મલામત કરો, નકે મુઝ-પર. અલાવા અઝી, મુઝસે કાસી ફિસમકી નગત, ઓર ખલામી દીલાનેકી ઉમ્મીદ ન-રખના. ઇસ વાસ ઓર ના-ઉમ્મીદીકે જવાબકો સુનકર, આપસમેં લાઅન, ઓર તાઅન કરને લગેંગે. તામે ઓર મળજી સબ થે આહિંગે, કે અપને વખાલકો દુસરે પર ડાલ-કર, ખુદ સુખુક-દોશ હો-જાયે. મગર થે ખ્યાલ મોહાલ, ઓર બેસુદ હોગા. ઓર કેહરકે ફરિસ્તે ઉનકો કશાં કશાં ઉસ મુકામ તક પહોંચ્યા દેંગે, જો ઉનકે આમાલ, ઓર અકાયેદસે મુના-સિખત રખતા હોગા. દોઝખકી આગ, યહાંકી આગસે સત્તર હિરસે ઝીયાદા ગર્મ હે. ઉસકા રંગ શુરમેં સફેદ થા, ફીર હજર બરસ બાઅદ, સુખ્મ હો-ગયા. અબ સિયાહ હે.

ત-બ-કાતે જહન્નમ.

જહન્નમકે સાત તબકે હે. જનમેં એક એક બડા ફાટક હે. અબ્વલ તબકા ગુનેહ-ગાર મુસલમાનો, ઓર ઉન કુફરકારકે લીયે, કે જો બા-વજુદે શીકે, પચગંબરોંકી હિમાયત કરતે થે, મખસુસ હે. દીગર તબકાત, મુશ-રેકીન, આતશ પરસ્ત, દહરીયે, યહુદ, નસારા, ઓર મુનાફિકીનેકે લીયે મુકર્રર હે. ઇન તબકોંકે નામ થે હે. જહીમ, જહન્નમ, સહર, સકર, નતી, હાવીયા, હુમતા, ઇન તબકાત-મેંસે, હર એકમેં નિહાયત વુસઅતકે સાથ ફિસમ ફિસમકે અબાબ, ઓર રંગ બ-રંગકે મકાનાત હે, મસલન

એક મકાન છે. જીસકા નામ ગય છે. જીસકી સખતીસે બાકી દોઝ-ખાલી હરરોજ મારસો મરતખે પનાહ માંગતી છે. એક ઓર મકાન છે. જીસમેં બે-ઈતીહા સરદી છે. જીસકો ઝમ-હરીર કેહતે હેં. ઓર એક મકાન છે. જીસકો જીગ્યુલ-હઝન, યાને ગમકા કુંવા કેહતે હેં. ઓર એક કુંવા છે, જીસકો તન-યતુલ ખયાલ, યાને ઝંહરકા કીચડ કેહતે હેં. ઓર એક પહાડ છે, જીસકો સહિદ કેહતે હેં. ઉસકી ખુલંદી સત્તર સાલકી મસાફતકે બરાબર છે. જીસ પર કુદ્દારોંકા ચડહા-કર, નારે દોઝખકી તેહમેં ફેંકા જાયેગા. એક તાલાખ છે, જીસકા નામ આબે-હુમીમ છે. પાની ઉસકા ધતના ગર્મ છે, કે નાક, ઓર આંખેં, તક તક જાતી હેં. ઓર નીચેકા લખ સુઝ-કર, સીને ઓર નાક તક પહોંચતા છે. જ્યાન જલ જાતી છે. ઓર મોહ તંગ હો-જાતા છે. હલકસે નીચે ઉતરતેહી ફેંફડે, મેચાદે, ઓર અંતડીયોકા ફાડ દેતા છે. એક ઓર તાલાખ છે. જીસકો ગન્સાક કેહતે હેં. ઉસમે કુદ્દારોંકા પસીના, પીપ, ઓર લહુ, બેહકર જમા હોતા છે. એક ચશ્મા છે, જીસકા નામ ગીસલીન છે. ઇસમેં કુદ્દારોંકા મયેલ કુચેલ જમા હોતા છે. ઇસ કિસ્મકે ઓરબી બહોતસે ખાદ-નાક મકાનાત હેં.

અહલે જહન્નમકે અજસામ, ઓર ઉંનકી ગીબયેં.

અહલે દોઝખકે બહોત ચોડે ચક્રે જીસમ બના દીયે જાઈએ, તાકે સખતીયે અજાબ કીવાફ હો. ઓર ઉંનકે હર એક રમ, ઓર

રેશોકો ઝાઢીરન, ઓર આતીનન, તરેહ તરેહકે અનન્ય પહોંચાઈગે. મસલન જલાના, કુચલના, સાંપ, ખીછણુઓંકા કાટના, કાંટોંકા ચુભોના, ખાલકા ચીરના, મખખીયોંકા ઝખમ પર ખીઠાના, વ-ગયરા, વ-ગયરા. બ-સબબ શીદતે ગરમીયે આગકે પહોંચતેહી ઉનકે જીસમ જલકર નયે જીસમ પયદા હો-જાયા કરેગે. યહાં તક, કે એક ઘડીમેં સાતસો જીસમ, બદલતે રહેગે. મગર યે વાઝેહ રહે, કે જીસમકે અસલી અજાબ બર કરાર રહેગે. સીઈ ગોસ્ત, ઓર પોસ્ત, જલકર દોખારા પયદા હોતા રહેગા. ઓર ગમ, હસરત, ના-ઉમ્મીદી, ખાલે શિકમ, વ-ગયરા. તકલીફાત બ-કદરે જસામત, બર-દાસ્ત કરેગે. બાઅઝ કાશીરોંકી ખાલ, બ્યાલીસ બ્યાલીસ ગઝ, મોટી હોગી. દાંત પહાડોંકે માનીંદ બયેઠને-મેં તીન તીન મંઝીલકી મસાફતકે બરાબર જગા ઘેરેગે. મુદતે દરાઝકે બાઅદ, સીવાયે દીગર અનન્યકે ભુદકા અનન્ય ઇસ કદર સખ્ત કરદીયા જાયેગા, કે જો તમામ અનન્યોંકે મજબુઆકે બરાબર હોગા. આખીર કાર, નિહાયત બે-ચયેન, ઓર બે-કરાર હોકર, ખીજ તલબ કરેગે, હુકમ હોગા, કે દરખ્તે ઝકુમકે ફલ, જો નિહાયત તલખ, ખારદાર, ઓર સખ્ત હે. ઓર જહીમકી તેલમેં પયદા હોતા હે. ઉનકો ખાનેકો દેદો. જબ ઉસકા ખાના શુર કરેગે. તો ગલેમેં ફંસ જાયેગા. પસ વોહ કહેગે, કે દુનિયામેં જબ હમારે ખાસોંમેં ભુકમા અટક જાતા થા, તો પાનીસે હમ નીગલ લીયા કરતે થે. લે-હાજ તાલીબે આબ હોંગે. હુકમ હોગા, કે જહીમ-મેંસે પાની પીલાદો, પસ પાનીકે મોંહ તક પહોંચતેહી, હોંટ જલકર ઇતને સુઝ જાઈગે, કે પેશાની, ઓર સીને તક પહોંચ જાઈગે. ઓર અખાન સુકડ જાયેગી. હકકે કુકકે કુકકે હો-જાયેગા. અંતડીયાં ફટકર. પા-ખાનેકે

રાસતેસે નીકલ પડેંગી. ઇસ હાલતસે વોહ બે-કરાર હોકર, સરદારે જહનમકે સામને આહો જરી કરેગે, કે હમકો તુ મારદે, તાકે હમ, ઇન મસાઈયસે નજાત પા-લેં. હજર સાલકે બાઅદ, વોહ જવાબ દેગા, કે તુમ તો હમેશા ઇસીમેં રહોગે. શીર હજર સાલકે બાઅદ ખુદા-વહે કરીમ, સે દુઆ કરેગે, કે અય ખુદાયે કુદદુસ ! હમારી જાન લે-લે. ઓર અપની રહમતસે ઇસ અબાબસે નજાત દે-દે, હજર સાલકે બાઅદ, બારગાહે એઝદીસે જવાબ ન ધરશાદ હોગા. ખબરદાર ! ખામોશ રહો, હમસે ઇસ્ત-દુઆ ન-કરો. તુમકો યહાંસે નીકલના નસીબ ન-હોગા. આખીર કાર મજબુર હોકર કહેંગે, કે આઓ બાઈ ! સબ કરો, ક્યુકે સબકા ફલ અછછા હે. ઓર ખુદાવંદ કરીમ, કો તઝરો, ઓર જરીકે સાથ એક હજર બરસ તક યાદ કરેગે. આખીરકો બિલકુલ ના-કમીદ હોકર કહેંગે, કે બે-કરારી ઓર સબ, હમારે હકમેં બરાબર હે. કૌસી તરેહ શકલે નજાત નઝર નહીં આતી. ઉનકો સરકે બલ ખડા કીયા જાયેગા. ઉનકે જીસમ મરખ હોકર, કુત્તોં, ગધોં, બેડીયોં, બંદરોં, સાંપોં, ઓર દોગર હયવાન, વ-ગયરા, વ-ગયરાકી શકલમેં હો-જાઇગે, દુનિયામેં જો લોગ, તકબ્બુર, (ગુર) કરતે હેં, ઉનકો મયદાને હશમેં લીટા-કર પાઉમેં રોંઘા જાયેગા. યે કુદકારોંકી હાલતકા ખ્યાન હે.

હશ્રકે હીન અહલે ઇમાનકી હાલત.

મયદાને મેહશરમેં મુસલમાનોંકી હાલત, હસબે મરાતીબ ધુના-ગુન હોગી, એક જમાઅત, જે ખામેસન હે-વજ-હીલ્લા, એક

દુસરેસે મુલાકાત, ઓર મોહખ્યત, ઓર જુદાઈ, ઓર ફિરાક કરતી
 થી, વોહ ખુદા, કે દાઈ તરફ તુરકે મીંચરોં પર હોંગી. ઓર
 બાઅમકો જે તવક્કલસે આરાસ્તા થે, ઓર મોહીઆતે દીન. ઓર
 દુનિયાકો નિહાયત રાસ્તીસે અંગમ દેતે-થે. ઉનકે ચેહરોંકો ચૌધવી
 રાતકે આંદકે માનીંદ બનાકર બે-હિસાબ, ઓર કિતાબ, જન્મતકે
 લીયે જુદા કર દીયા જાયેગા. ઓર વોહ લોગબી કે જે તરકે દુનિયા
 કરકે એલાયે કલમયે તૌહીદમેં શબો રોજ કોશાં થે. વોહ બે-હિસાબો
 કિતાબ, જન્મતકે લીયે અલાહીદ કરદીયે જાઈગે. ઓર ઉન
 લોગોંકો-બી કે જે રાતોમેં નિહાયત અદબ, ઓર હુકુરે કલ્પસે જુકરે
 ધલાહીમેં મશગુલ રેહતે થે, સાદાતુન-નાસ, કા ખિતાબ દેકર,
 બે-હિસાબો કિતાબ, જન્મતકે લીયે જુદા કર દીયા જાયેગા. ધસકે
 બાઅદ, વોહ જમાઅત, કે જે ઝાહી-રન, ઓર બાતીનન, હમેશા
 જુકરે, તાઅતે ધલાહી, મેં મસરફ રેહતી થી, ઓર સખતી
 ઓર આસાઈશકી હાલતમેં યકસાં હમ્દે ધલાહી, કરતી થી,
 અમ્રકુન-નાસ, કે ખિતાબસે મુલક-કબ કી-જાયેગી. બાકી-માન્દ
 મુસલમાન, ઓર મુનાફકીન, મુખતલીફ ગીરોહોં-પર તકસીમ કરદીયે
 જાઈગે. મસલન નમાઝી નમાઝીયોંમેં, રોઝદાર રોઝદારોંમેં, હાજ
 હાજીયોંમેં, સખી સખીયોંમેં, મુન્નહેદીન મુન્નહેદીનમેં, મોહ-સેનીન
 ઓર ખુશ અખલાક, અપની જીન્સમેં, અહલે જુક, ઓર વઝીહા-
 ગુન્નર, અહલે ખીફ ઓર તરહ-હુમ, આદીલ ઓર મુનસીફ, અહલે
 શહાદત, અહલે સીદકા વફા, ઉલમાયે રાસેખીન, ઝોહ-હાદ, અબ્વામ
 કલ-અનામ, હુકમમેં ઝાલીમ, ખુની, ઓર કાતીલ, ઝાની, દરોગ-ગો,
 ઓર, ઓર રાહ-ઝન, માં-બાપકો તક્લીફ દેતે-વાલે, સુફ (ખ્યાત)

ખાર, રૂશવત ખાર, બાંદોંકે હક કુખાને-વાલે, શરાબ-ખાર, યતીમોં
 ઓર બે-કસોંકે માત્ર ખાને-વાલે, ઝકાત ન-દેને-વાલે, નમાઝ
 ન-પઢને-વાલે, અમાનતમેં ખ્યાનત કરને-વાલે, અહલકે તોડને-વાલે,
 વ-ગયરા, વ-ગયરા. મુખ-તલીફ ગીરો-હોંમેં મુન-કસીમ હોકર, અપની
 જીન્સમેં જા-મીલેંગે. શીર ઇન ગીરોહોં-મેંસે તકસીમ કરદીયે જાઇંગે.
 મવેશી-ચેંકી ઝકાત, ન-દેને-વાલોંકો મયદાને હશ્રમેં પુસ્તકે બલ
 લીટાકર જાનવરોંકો હુકમ હોગા, કે ઉન-પરસે ગુજર કર પાયેમાલ કરદો.
 પસ વોહ બાર બાર ગુજર કર ઉનકો રોંદતે રહેંગે. ઓર સુદ-ખારોંકે
 પેટોંકો ટુલાકર, ઉનમેં સાંપ, બિછછુ, ઓંકો બર દીયે જાઇંગે. ઓર
 આસેબ-ઝદા હાલતમેં હોંગે. મુસલ્લીરોંકો, યે અજબ દીયા જાયેગા.
 કે અપની બનાઇ હુઇ તસવીરોંમેં રહ ડાલેં. જુટા ખાબ ખ્યાન
 કરને-વાલોંકો મજબુર કીયા જાયેગા. કે દો જવકે દાનોંમેં ગીરેહ
 લગાયેં, યુગલ-ખોરોંકે કાનોંમેં સીંગા પીધલા-કર ડાલા જાયેગા.
 ઇસી તરેહ બાઅઝ કાસેકીન પર, સર ઝનશ, ઓર મોવાખીઝ હોગા.

ખુદાવંદ કરીમકી અહલે ઇમાન-પર તજલ્લી.

જીસ વક્ત, મયદાને મહશર (ક્યામત) કુદકારોંસે બિલકુલ ખાલી
 હો-જાયેગા, ઓર હર મિલ્લત, ઓર હર કરનેકે મુસલ-માન, મય-
 દાને મેહશરમેં એક જમા જમા હો-જાઇંગે. તો ખુદાયે કુદકાર.

ઉત્તર ઝાઢીર હોકર ફરમાયેગા, અય લોગો ! તમામ મળહેબ, ઝોર અદીયાનકે લોગ, અપની જગા ચયે ગયે, તુમ ક્યુંકર અબ-તક યહાં હો ? વોહ અર્જ કરેગે, કે વોહ તો અપને માઅબુદોંકે સાથ ચલે ગયે. જબ હમારા માઅબુદ હમકો અપને સાથ લેગા, ઉસ વકત હમબી ઉસકે સાથ ચલેગે. ધરિશાદે બારી હોગા, કે મેં તુમહારા માઅબુદ હું, આઓ મેરે સાથ ચલો. લેકીન ચુંકે આદમી ઇસ સુરતકો ન-પહેછાનેગે, કે યે ખુદાકી તજલ્લી (તુર) હે, કહેંગે, કે હમ તુઝસે પનાહ માંગને હેં ! તુ હમારા માઅબુદ નહીં હેં. ખુદા ફરમાયેગા, કયા તુમને અપને માઅબુદકો દેખા હે ? વોહ કહેંગે, કે હમારી કયા તાકત થી, કે હમ ઉસકો દેખ સકતે ! શીર ખુદાવંદ-કરીમ, ધરિશાદ ફરમાયેગા, આયા તુમહારે ઇસ્મમેં કોઈ અયસી નશાની હે, કે જસકે જરીયેસે ઉસકો પેહછાન સકો ? વોહ કહેંગે, હાં. પસ વોહ તજલ્લી પોશીદા હોકર ફુસરી તજલ્લી તુમાયાં હોગી. જસકી પીંડલીસે પરદા ઉડેગા. ઉસકો દેખતેહી સબ કહેંગે, કે તુહી હમારા પરવર દીગાર હે. ઝોર સબ સર બ-સુબુદ હો-ગાઈગે, મગર મુનાફીકીન, બળયે સીજદા કરનેકે પુસ્તક બલ ગીરેગે. હુકમ હોગા, કે દોઝખકો મયદાને હથ્રકે ફરમાન રખ્ખો.

આમાલકા હિસાબ.

ઉસકે બાઅદ, આમાલકા હિસાબ મયદાને હથ્રમ લીયા જાયગા. સબસે પેહલે નમાઝકા હિસાબ હસ તઝોર પર લીયા જાયેગા, કે

અપની તમામ ઉમરમે કીતની નમાઝે ઉસને પડહી હે. ઝોર કીતની વાન્થે હે. ઝોર અરકાન, ઝોર આદાબે જાહીરી, ઝોર બાતીની, ઉસને કયુકર અદા કીયે હે. ઝોર કીસ કદર નવાશીલ પડહે હે. ઝોર અગર ઉસકે ફરાયેઝ તરક હુયે હોં, તો એક ફરઝકે ધવ-
 ઝમે ૭૦ નવાશીલ કાયેમ હો-સકેગે, નમાઝ ધનિસાની સુરતમે હાઝીર હો-જાયેગી. ઝોર જો નમાઝે બિલા ખુશુ, ઝોર ખુશુ, ઝોર જુકરે ધલાહી, ઝોર ફરદ, ઝોર બિલા વઝાયેફ પડહી ગઇ હોં, વોહ બે-હસ્તો પા હોંગી, ઝોર જીન નમાઝોમે ઉન ઉમુરે મજકુરાકા લિહાઝ રખ્યા ગયા હોગા, વોહ નમાઝ, નિહાયત આરાસ્તા ઝોર પયરાસ્તા હોંગી. ઇસકે બાઅદ, દીગર ઇબાદાતે બદનીકાં-બી, મસલન, રોઝા, હજ, ઝકાત, જહાદ, ઇતી તઝોર પર હિસાબ ઝોર કિતાબ હોગા. ઝોર ઝોહદ, હિસે દીની ઇલ્મ, ખુન, ઝખમ, ખાના-પીના, ના-જાયેઝ ખરીદો ફરોમ, હુકુકલ ઇબાદ, વ-ગયરા, વ-ગયરા. કા હિસાબ હોગા. ઝાલીમોસે મઝલુમોકો ઇસ તઝોર પર બદલા દીલાયા જાયેગા, કે અગર ઝાલીમને નેકીયાં કી હે, તો ઉસકે હસ્થે મુદ્દમ, મઝલુમોકો દીલવાઇ જાયેગી. ઝોર અગર નેકીયાં નહી હે, તો મઝલુમકે મુનાહ હસ્થે અદાજયે મુદ્દમ, ઝાલીમકી ગરદન પર કાસે જાઇગે, અલબત્તા ઝાલીમોકા ઇમાન, ઝોર અકીદા, ન-દીયા જાયેગા. બાઅઝ અયસે આલી હિમ્મતબી હોંગે, કે ખુદા, કે ફરસો કરમ પર બરોસા કરકે અપની નેકીયોંકો બ-ગયેર, કીસી ઇવઝકે ફુસરોંકો બાઅઝ દેજે. મુનાસિ એક સિવાયતમે આયા હે, કે દો આદમી મીઝાનમે ઇસ કિસમકે હાઝીર હોંગે, કે એકી નેકીયાં, ઝોર મુરાઈયાં બરાબર હોંગી, ફુસરા અયસા હોગા, કે જીસકી સીફ

એક નેકી હોગી, તો પેલેલેકો હુકમ હોગા, કે તુ કહીસે અગર એક નેકી માંગ બાવે, તો નેકીયોંકા પલ્લા બઢ જાયેગા, ઓર તુ જન્મતકા મુસ્તહક હો-જાયેગા. વોહ બિચારા નાચાર, તમામ યોગેસે ઇસ્ત-દુઆ કરેગા. અગર કહીસે કામચાખી ન-હોગી. આખીર મજબુરન વાપીસ આયેગા, જખ હુંસરેકો ચે હાલ માઅલુમ હો-જાયેગા, તો કહેગા, કે બાઈ! મેરી તો સીફ એકહી નેકી હે. ઓર આ-વગુદ ઇતની ખુશી-યોંકે તુજકો એક નેકીબી કીસીને ન-દી? બલા મુજકો કોન દેગા? લે, ચે એક નેકીબી તુહી લેલે. તાકે તેરા કામ તો બન-જાયે. મેરા અક્લાહ, માલીક હે. પસ ખુદાવંદ કરીમ, અપને બે-ઈતીહા ફઝલો કરમસે ઇરશાદ ફરમાયેગા, કે ઈન દોનોંકો જન્મતમે લેજા-કર, એક દરજેમેં છોડહો.

આમાલકે તોલનેકા શુકર.

બટોંકી તમામ છોટી, ઓર બડી નેકીયાં, મીઠાસમેં દાખીલ કરદી જાયેંગી. લેકીન ઉનકા વજન હસ્યે અકીદા હોગા. યાને શુસ કદર અકીદા પુખતા. ઓર ખાલીસ હોગા, ઉતનીહી જીયાદા વજની હોંગી. જયસા-કે એક રિવાયતમે આયા હે, કે એક શખ્સકી ૯૯ પુરાખ્યાં હોંગી, ઓર સીફ એકહી નેકી હોગી, તો વોહ તોલતે વક્ત ખારગાહે એઝદીમે અર્ઝ કરેગા, કે અય ખુદાવંદ, મેરી હમ નેકીકી ઇતની પુરાખ્યોંકે મુકાબીલેમે કયા હકીકત હે, કે તોલ

જાણે, જાણ મેં દોઝખ-હીકે લાયક હું, તો બ-ગયેર-તોલેહી મુજકો
બેજ દે, ઉસ વક્ત ઈરિશાદે બારી હોગા, કે હમ ઝાલીમ નહીં ।
યે ખુશર તોલી જાયેગી. યુનાંચે જુસ વક્ત કે વોહ નેકી ખુરાઇયોંકે
મુકાબીલેમેં તોલી જાયેગી, તો ઉસકા પક્ષા ઝુક જાયેગા. ઓર વોહ
મુસ્ત-હકે જમત કરાર પાયેગા.

કબલ ઇસકે મયદાને મહશરસે પુલ-સિરાત પર, જાણ ગુજરનેકા
હુકમ હોગા, તો તમામ મયદાને મહશરમેં અધેરા છા-જાયેગા. પસ હર
ઉમ્મતકો, અપને અપને પયગંબરોંકે સાથ ચલનેકા હુકમ હોગા.
અહલે ઇમાનકો નુરકી દો-દો મશઅલે, ઇનાયત હોગી. એક આગે
ચલેગી, ઓર દુસરી દાઘ જનીબ ચલેગી. ઓર જો ઉનસે કમતર હોગે,
ઉનકો સીફ એક એક મશઅલ દી જાયેગી. ઓર જો ઉનસે કમ હોં,
ઉનકો સીફ પાહકે અંગુઠેકે આસ-પાસ ખરીફ રૈશની હોગી. ઓર
ઉનસેબી જો ગયે ગુજરે હોં, ઉનકોં ટમ-ટમાતે હુયે ચિરાગકી તરેહ
રૈશની દી-જાયેગી. જો કબી ખુજી, ઓર કબી રૈશન હોગી. જો
મુનાશીક હોગે, વોહ જાલિ નુરસે બિલકુલ ખાલી હોગે. બલકે દુસરોંકે
નુરકી મદદસે ચલેગે. યહાં-તક કે જુસ વક્ત યે સબ લોગ દોઝખકે
કિનારેકે કરીબ જા-પહોંચેગે. તો દેખેગે, કે દોઝખકે ઉપર પુલ-
સિરાત હે. કે જો બાલસે ઝીયાદ બારીક હે. ઓર તલ-તારકી ધારસે
ઝીયાદા તેજ હે. હુકમ હોગા, કે ઇસિપર હોકર જન્નતમેં ચલો, વોહ
પંધરા હજર સાલકી મસાફતમેં હે, જીતમેંસે પાંચ હજર તો ઉપર
ચડનેકે, ઓર પાંચ હજર ઉતરનેકે, ઓર પાંચ હજર ખીચમેં ચલનેકે
ઓર પાંચ હજર ઉતરનેકે હે. હાસીલ કલામ, જાણ મયદાને મહશરસે

પુલ-સિરાતકે ઉપર પહેચે, તો આવાઝ હોગી, કે અથ ભોગો । અપની આંખોકો બંદ કરલો, તાકે ફાતેમા બિનતે મોહમદ મુસ્તફા સહ, પુલસે ગુજર જાયે. ઉસકે બાઅમદ, બાઅમઝ ભોગ, તો બીજલીકી અમકકી તરેહ, બાઅમઝ હવા, ઓર બાઅમઝ ઘોડે, બાઅમઝ ઉંટ, બાઅમઝ માઅમુલી રફતારકી માનીદ, પુલ-પરસે ગુજર જાઇગે. બાઅમઝ ભોગ નિહાયત મહેનત, ઓર મુશકકતકે સાથ પુલ-પર ચલેગે, ઉસ વક્ત દોઝખમેસે બડે બડે તતે નીકલેગે, જો ઉનમેસે બાઅમઝકો તો છોડ દેગે, ઓર બાઅમઝકો કુછ કુછ કાટેગે. ઓર બાઅમઝકો ખેંચકર દોઝખમે ડાલ-દેગે. ઈસી તરેહસે રિસ્તા અમાનતે ભોગોકે સાથ હો-જાયેગી. પસ જુહોને ઉનકી રિઆયત ન-કી હોગી, ઉનકો દોઝખમે ખેંચકર ડાલ-દેગે. ઉસ વક્ત આમાલે સાલેહા, મસલન નમાઝ, રોઝા, ફરદ, વઝાયેફ, વ-ગયરા. ભોગોકે દસ્ત-ગીર હોગે. ઓર ખયરાત, આગકે ઓર ઉનકે દરમ્યાન હાઈલ હો-જાયેગી. કુરબાની, સવારીકા કામ દેગી. ઓર ઉસ મુકામકે હાલકી વજેસે ફીસીકી આવાઝ તક ન નીકલેગી. મગર પયગંબરાં, ઉમ્મતોંકે હકમે રખ્યે સહીઅ કહેગે.

મુનાફિકોંકી બદ-હાલો.

જ્ય મુસલમાન પુલ-સિરાત પર ચલ જાઇગે, તો સત્-શીકાન અધિરમે ગીરફતાર હોકર ફાઈફ કરેગે, કે બાઇયો । જરા ઠેકરના.

તાકે તુમહારે નુરકે તુફેલસે હંમની 'ચલે ચલે', વોહ જવાબ દેગે, જરા પીછે ચલે જાઓ. જહાંસે હમ નુર બાચે હેં, તુમની વહીંસે લે-આઓ. પસ જબ પીછે ચલેગે, તો વહાં બે-ઈતીહા, તારીફી ઓર હૈલ દેમેગે. કે પુલ-સિરાતકે સિરે પર, એક બહોત બડી દીવાર કાયેમ હે, ઓર દરવાઝા બંદ હો-ગયા હે, પસ નિહાયતહી ગડ-ગડાકર, મુસલમાનોકો પુકારેગે, કે કયા દુનિયામેં હમ તુમહારે, સાથ ન-થે, જો અબ હમેં છોડે ચલે જાતે હો ? વોહ જવાબ દેગે, કે બેશક. તુમ હમારે સાથ તો થે, લેકીન બ-ઝાહીર, ઓર દીલમેં શક, ઓર શુખા કરતે હુયે, હમારે હકમેં ખુરાખ્યાં, ઓર કુદકારોઈ બલાઈયાં ચાહતે થે, લે-હાજ મુનાસીબ હે, કે જનકા સાથ હોતે થે, ઉન્હીંસે જ-મીલો. ખસી અસનામેં આગકે શેઅલે ઉનકો ઘેરકર, જહજમકે સખસે નીચેકે દરજ્જેમેં પહોંચા દેગે. વોહ મુસલમાન, જો ખીજલી, ઓર હવાકી રફતારકે મોવાશીક પુલ-સિરાત પરસે ચુજરેગે, વોહ પુલકો ઉચ્ચર કરકે કહેગે, કે હમને તો સુના થા, કે રસ્તેમેં દોઝખ આયેગી, લેકીન હમને તો દેખાબી નહીં, ઓર વોહ બોગ, જો અલામતીકે સાથ ચુજરેગે, વોહબી પુલ સિરાતસે ઉતર કર મયદાનમેં ઉનસે જ-મીલેગે. દુનિયામેં જો એક દુસરેસે શિકાયત રખતે થે, વોહ સખ એક હો-જાઈગે.

હઝરત રસુલે મકબુલ સા/લ.

જનાબ રસુલે મકબુલ સલ, અપને હસ્તે મુખારકસે જનતકા કુદલ ખોલ-કર લોગોંકા જનતમેંદાખીલ ફરમાઈગે. યહાં પહોંચ-કર આપ અપની ઉમ્મતકી તફતીશે હાલ કરેંગે. ઉસ-વક્ત આપકી ઉમ્મત તમામ અહલે જન્નતકા ચહાઈમ હિરસા હોગી. હયાંકે હાલકે આઅદ જખ આપકો આઅલુમ હો-જાયે, કે અબી મેરી ઉમ્મત-મેંસે હળ-રહા આદમી દોઝખમેં હેં, તો બ-વજેહ ઇસકે કે આપ રહ-મતુલ બિલ-આલમીન હેં. ગમગીન હોકર દરગાહે ઇલાહીમેં અર્જ કરેંગે.

દોઝખીયોંકે લીયે શક્ષઅત.

અય ખુદા ! મેરી ઉમ્મતકો દોઝખસે ખલાસી દે. મે શક્ષ-અતબી શક્ષ-અતે કુબરાકે માનીંદ, જો આં-જનાબને કી-થી હોગી. માને સાત રોજ તક, સર બ-મુબુદ રહ-કર, અજબો ગરીબ, હમ્દ ઓર સના, બયાન ફરમાઈગે. તબ બારગાહે ઇલાહીસે હુકમ હોઆ, કે છસકે દીલમેં જબકે હાનેકે બરાબર ઇમાન હો, ઉસકો દોઝખસે નીકાલ લાઓ. આપકો દેખ-કરે દુસરે પયગંબરબી અપની અપની ઉમ્મતોંકી શક્ષ-અત કરેંગે. પસ હુકુમે અકરમ સલ, બ-હુકમે ઇલાહી, ફરીસ્તોંકો અપને સાથ લેકર, ઉમ્મતીયોંકે સાથ દોઝખકે કિનારે પહોંચેંગે. ઓર ફરમાઈગે, કે અપને અપને રિસ્તો-દારોં, ઓર

वाकेइ-गारोंको याद करके उनही निशानी पताओ, ताके ये दूरीस्ते
 उनको दोजभसे निकाल-वें. मुनांचे अयसाही होगा. अलावा अजी,
 शोहदाको सत्तर, बाईजोंको दस, उलमाओंको हरमे मरातीय, बेगोंकी
 शहा-अतका हक होगा. जय आप उनको लेकर, जन्नतमें तशरीफ
 लाईगे, तो आपकी उम्मत, उस वक्त तमाम अहले जन्नतका
 तीसरा हिस्सा होगी. शीर पयअंपरे खुदा सब, तदतीश हरमाईगे,
 के अय मेरी उम्मत मेंसे, किस कहर दोजभमें आकी हें ? जवाय
 होगा, के हुरुर ! अभी तो हजरहा दोजभमें मौजुद हें, आप
 शीर य-हस्तुरे साप्पीक, पारगाहे अेजदीमें शहा-अत करेगे. हुकम
 होगा, के इस किसीके दीबमें राहके दानेके परापर, भी धिमान हो,
 उसको दोजभसे निकाल लाओ. पस आप य-हस्तुरे साप्पीक, उलमा,
 अवलीया, शोहदा, व-अयरको, दोजभके किनारे लेज-कर हरमाईगे,
 के आपने अपने रीस्ते-दारों, ओर वाकेइ-कारों, व-अयरको, याद ओर
 पेहछान करके दोजभसे निकलवाओ. उस वक्तभी हजरहा आदमी
 दोजभसे रिहा होकर, जन्नतमें दाप्पील हो जाईगे. अय आपकी
 उम्मत तमाम अहले जन्नतका निरुह हिस्सा होगी. धस शहा-अतके
 आअद आप शीर हर्थाकत हरमा-कर, य-हस्तुरे साप्पीक, शहा-अत
 करेगे. धरिशाहे पारी होगा, के इसके दीबमें आधे जररेके परा-
 परभी धिमान हो, तो उसको दोजभसे निकाल दो. पस य-हस्तुरे
 साप्पीक, अेक पहात पडी तेअदाद, जहजमसे पर आभद होकर,
 जन्नतमें दाप्पील होगी. उस वक्त आपकी उम्मत तमाम अहले
 जन्नतसे दो-अंद हो-जायेगी. ओर मोवह-होदीन मेंसे काध
 शम्स दोजभमें नहीं रहेगा. मगर वोह मोवह-होदीन, के उनको

આખીયા આસે, કા તવસ-મુલ હાસીલ નહો, માને ઉનકો પયગંબરોંકે
આનેકા ઇસ્મ નહીં હુવા હો, નકે વોહ પયગંબરોંકો માઅલુમ કરકે
મુન હરીફ હો-ગયે હોં. ઉનકે હકમેંબી હુજુરે અકદસ સલ, શકા-અત,
કરેંગે. મગર ખુદાવંદ કરીમ, ફરમાયેગા, કે ઉનસે તુમહારા કોઈ
તાઅલુક નહીં. બલકે ઉનકો, મેં ખુદ બખશુંગા. ઇસી અસનામેં
મુશરે-કીન, ઓર ઉન મોવહ-હેદીનમેં ઝગડા હોગા. મુશરે-કીન
બ-તઓર તાઅના કહેંગે, કે તુમ તો તૌહીદકે મુત-અફલક દુનિયામેં
હમસે ઝગડે થે. ઓર અપને તઈ સમ્યે બતાતે થે. મગર માઅ-લુમ
હુવા, કે તુમહારા ખ્યાલ, મહઝ ખામ થા. દેખો, હમ, ઓર તુમ
યકસાં એકહી બલામેં મુબ-તીલા હેં. પસ/ઉસ વકત ખુદાયે કુદદુસ
ફરમાયેગા, કયા ઉ-હોંતે શીકે, ઓર તૌહીદકો યકસાં સમઝ લીયા હે?
કસમ હે, ઇઝ-ઝતો જલાલકી, કે મેં કીસી મોવહ-હેદીનકો મુશ-
રીકકે બરાબર ન-કરેંગા. પસ ઉન તમામ મોવહ-હેદીનકો ઉસ
રોજકે આખીરમેં, કે ઇસકી મિક-દાર પયાસ હળર સાલ હે,
દોઝખસે અપને દસ્તે કુદરતસે નગ્ન દેગા. ઉસ વકત ઉન ભોગોંકે
ઇસમ કોયેલેકી તરેહ સીયાહ હોંગે, લે-હાગ આપે હયાતકી નેહ-
રમેં, કે જો જન્નતકે દરવાઝોંકે સામને હે, ઉસમેં ગોતા દેગે. ઇસસે
ઉનકે બદન સહી, ઓર સાલીમ હોકર, તરો તાઝા હો-જાઈગે. ઓર
એક મુદતકે બાઅદ, જન્નતમેં દાખીલ હોંગે. મગર ઉનકી ગરદનોં પર
એક સીયાહ દાગ રહેગા. ઓર અહલે જન્નતમેં ઉનકા લકબ
જહન્મી હોગા. પસ વોહ એક મુદતકે બાઅદ, દરગાહે ઇલાહીમેં અર્ઝ
કરેંગે. ખુદાવંદ! જમ તુને દોઝખસે હમકો નગ્નત-દી, તો ઇસ
નુશાન, ઓર લકબકો-બી અપને ફઝલો કરમસે હમસે ફર કરદે.

પસ ખુદ, કી મેહરબાનીસે વોહ નશાન, ઝોર લકખ-બી ઉનસે દૂર
 હો-જાયેગા. સખસે આખીરી શખસ, જો દોઝખસે બર આમદ
 હોકર, જન્નતમેં દાખીલ કીયા જાયેગા, વોહ એક અયસા શખસ
 હોગા, કે ઉસકો દોઝખસે નિકાલ-કર, કિનારે પર ખીઠા-દીયા
 જાયેગા. થોડી દેરકે બાઅદ, જખ ઉસકો હોશ આયેગા, તો કહેગા,
 કે મેરે મોંહકો યહાંસે ફેરદો, પસ ઉસસે અહદ લીયા જાયેગા, કે
 ઉસકે સિવા ઝોર કુછ તુ ન-માંગેગા. જખ વોહ પુખતા અહદ કર-
 લેગા, તો ઉસકા મોંહ ફેર-દીયા જાયેગા. જખ વોહ ફરીખ જન્નતકી
 જનીખ નઝર કરેગા, તો ઉસકો નિહાયત તર, ઝોર તાઝા દરખ્ત
 દીખાધ દેખે. પસ વોહ શોર મચાયેગા, ધણાહી ! મુજકો વહાં
 પહોંચા-દે. શીર ઉસસે બ-દસ્તુરે સાખીક, અહદ લેકર, વહાં પહોંચા
 દીયા-જાયેગા. ઝોર ઉસી તરતીખસે ખુશનુમા દરખ્ત, ઝોર ઉમદા
 મકાનાતકો દેખ-કર, અહદકો તોડ-કર, જન્નતકે પાસ પહોંચ જાયેગા.
 જખ વોહ જન્નતકી તરે તાઝગી, ઝોર રોનક દેખેગા, તો તમામ
 અહદ સાખીકકે તોડ-કર, નિહાયત ગડ-ગડા-કર, જન્નતમેં દાખીલ
 હોનેકા ખાસ્ત-ગાર હોગા. લેકીન જખ ઉસકો જન્નતમેં દાખીલ
 હોનેકી ઇજઝત મીલ-જાયેગી, તો ઈસ ખ્યાલમેં પડ-જાયેગા, કે જન્નત
 તો માઅમુર હો-ચુકા હે. અખ મેરે લીધે મકાનકી ગુંજ-ઈશ કહાં
 હોગી ? હુકે તઆલા હરમાયેગા, જા, વહાં જગાકી કમી નહીં હે.
 અર્ક કરેગા, કે ખુદાવંદા ! શાયદ, તુ મુઝસે તમસ-ખુર કરતા હે.
 હાલાંકે તુ, રખમુલ આલમીન હે. ખુદાવંદ કરીમ, હરમાયેગા,
 કે જસ કદર, તુઝે માંગના હો. તો મુઝસે માંગ-લે. મેં ઉસસે દો-ચંદ
 અતા કરેગા. તુનાંચે અયસાહી હોગા. ઝોર યે અહલે જન્નત-મેંસે
 અફના-કા મરતયા હે.

અહલે દોઝખ, ઓર અહલે જન્નતકી બાહમ ગુફતગુ.

હામીલે કલામ, જખ તમામ અહલે જન્નત, અપને અપને મુકામોં-પર બર-કરાર હો-ગઈગે. તો મુલાકાતકે વંત, એક દુસરેસે કહેગે, કે ફુલાન દોઝખી, હમસે હક-બાતોંમેં ઝગડતા થા. ન માઅ-લુમ, અઅ વોહ ફીસ હાલંતમેં હે. પસ એક ખીડકી ખોલદી જયેગી. ઓર ખીનાઇમેં ફુવત અતા ફી-જયેગી. કે જીસસે વોહ દોઝખીકો દેખ-લેગે. દોઝખી બહોત આંહા-જરી કરકે જન્નતકે ખાને, ઓર પાનીકો તલબ કરેગા. યે જવાબ દેગે, કે જન્નતકી નેઅમતોંકો ખુદા, ને તુમ પર હરામ કર-દીયા હે. મગર યે તો બતાઓ, કે અહલાહ તઆલા, કે વાએદોંકો કયુ-કર તુમને સચ્ચા પાયા. કયુકે હમને તો તમામ વાએદોંકો બે-કમો કાસ્ત બજા, ઓર દુરસ્ત પાયા. વોહ નિહાયતહી પશેમાની, ઓર આજી, ઝાહીર કરેગા. ઇસકે બાઅદ, અહલે જન્નત ખીડકી બંદ કર-લેગે. ફીર અહલે જન્નત, અપને અહલો અયાલફૂ દર્યાફત કરેગે. ફરીસ્તે જવાબ દેગે, કે વોહ સબ હસ્મે આમાલ, જન્નતમેં અપને અપને મકાનોંમેં મૌજુદ હે. અહલે જન્નત કહેગે, કે હમકો બ-ગયેર, ઉનકે કુછ લુફ નહીં આતા. ઉનકો હમ તક પહોંચાઓ. મલાયે-કા, યે જવાબ દેગે, કે યહાં હર શખ્સ, અપને અમલકે મોવા-ફીકે રેહ-સકેતા હે. ઉસસે તજ-નુઝકા ફકમ નહીં.

અહલે જન્નત, ઓર ઉનકી અવલાદ.

પસ વોહ ખુદાયે કુદકુસકી, બાર-ગાહમેં અર્જ કરેંગે, કે ખુદાવંદા ! તુઝ-પર રૌશન હે, કે હમ જબ-તક, દુનિયામેં થે, તો કસ્થે મઆશ કરતે થે, ઓર ઉસમે અપને અહલો અયાલકી ખરવરીશ હોતી થી. ઓર વોહ હમારી આંખોંકી દડકડા બાએસ હોતી થી. અબ જબ તુને બીલા-મુશકકત, અયસી અયસી નેઅમતેં ઈનાયત ફરમાઈ, તો હમ ઉનકોં કયુંકર મહરમ કર સકતે હેં ? હમ ઉમ્મીદ-વાર હેં, કે ઉનકો હમસે મીલા-દીયા જાયે, ઇરશાદે બારે તઆલા હોગા, કે ઉનકી આલાદકો, ઉન તક જન્નતમેં પહોંચા-દો. ઓર ઉનકો અયેશ, ઓર આરામકે તમામ સામાનબી સાથહી પહોંચા-દો. તાકે ઉનકો કીસી બાતકી તંગી નહો. પસ અહલો અયાલકો ઉનકે મીલા દીયા જાયેગા. ઓર ઉનકો અસલી આમાલકી જઝાકે અલાવા વાલિદેનકે તુફલસે બહોત કુછ અતા હોગા. અંદરને જન્નતમેં-બી હુજુરે અકરમ સલ, કો દરગતે આલીયાકે લીયે શકા-અત કરનેકા હક હાસીલ હોગા. ઓર લોગ જીતની ઝીયાદા હુજુરસે મોહબ્બત રખતે હોંગે, ઉતનેહી મરા-તીબ અપને હકસે ઝીયાદા હાસીલ કરેંગે.

અકરે જુખે મૌત.

જબ તમામ લોગ, દોઝખ. ઓર જન્નતમેં હાખીલ હો-ચુકેમે, તો દોઝખ. ઓર જન્નતકે ફરમાન સુનાઈ હોગી, કે

અય અહલે જન્મત ! જન્મતકે કિનારોં પર આ-જનઓ. ઓર અહલે દોઝખ, દોઝખકે કિનારોં પર આ-જનઓ. અહલે જન્મત કહેંગે, કે હમકો તો અખદલ-આખાદકા વાએદા દીલાકર જન્મતમેં દાખીલ કીયા હે. અય કયું તલખ કરતે હો ? ઓર અહલે દોઝખ નિહાયત ખુશ હોકર, કિનારોંકી તરફ દોડેંગે. ઓર કહેંગે. સાયદ હમારી મગફેરતકા હુકમ હો-ગયા. પસ જસ વક્ત, સખ કિનારોં પર આ-જનયેંગે, તો ઉનકે મા-ખયેન, માતકો ચિત-કખરે મેટેકી શકલમેં હાઝીર કરદીયા જનયેગા. ઓર લોગોસે કહા જનયેગા, કે કયા ઇસકો પેહચાનતે હો ? સખ કહેંગે, કે હાં, જનતે હેં. કયુકે કોઇ શખ્સ અયસા નહીં, કે જસને માતકા પ્યાલા ન-પીયા હો. ઇસકે બાઅદ, ઉસકો જુખ્હા કરદીયા જનયેગા. કંહતે હેં, કે ઉસકો ચહુચા અલે, જુખ્હા કરેંગે. શીર વોહ મુનાદી, આવાજ દેગા, કે અય અહલે જન્મત ! હમેશા હમેશાકે લીયે રહો, કે અય માત નહીં. ઓર અય અહલે દોઝખ, હમેશા હમેશાકે લીયે રહો, કે અય માત નહીં. અહલે જન્મત, ઇસ કદર ખુશ હોંગે, કે અગર માત હોતી, તો યે શાદી મર્ગ હો-જતે. ઓર અહલે દોઝખ, ઇસ કદર રંજદા હોંગે, કે અગર માત હોતી, તો યે ગમકે મારે મરજતે. ઇસકે બાઅદ હુકમ હોગા, કે દોઝખકે દરવાઝોંકો બંદ કરકે ઉસકે પીછે બેઠે બેઠે આતશી, શાહતીર, બ-ત-ઓર ખુસ્તીબાન લગાદો. તાકે દોઝખીયોંકો નીકલનેકા ખ્યાલબી ન-રહે.

જન્મતકી નેઅમતોંકા છકર.

૧

અહસે જન્મતકો જન્મતમેં અબદલ-આબાદ. રેહનેકા ચકીન,
 ઓર ઈતમીનાન હો-ગયેગા. જન્મતકી દીવારેં સોને ઓર, ચાંદીકો ઈંટોં,
 ઓર મીશક, ઓર જાઅફરાનકે ગાગેમે બની હુઇ હેં, ઉસકી સડકેં
 ઓર પટરીયાં ઝમરેંદ, યાકુત, ઓર બિલ્લોરસે. બને હેં. ઉસકે બાગીચે
 નિહાયત પાકીઝા હેં. જનમેં બજાયે બજરી, ઝમરેંદ, -યાકુત, ઓર
 મોતી, વ-બયરા, પડે હેં. ઉસકે દરખ્તોંકી છાલેં, તીલાઈ ઓર નુક-રઇ
 હેં. શાખેં બે-ખીઝાં, ઉસકે મેવોઆંમે દુન્યાકી નેઅમતોંકી ગુનાગુન
 લખજોતેં હે. ઉનકે નીચે અયસી નહરેં હેં, કે જનકે કિનારે પાકીઝા
 ઓર જવાહીરાતસેં સુરસે હેં. ઉન નેહરોંકી ચાર કિસમેં હેં. એક
 વોહ, કે જનકા પાની, નિહાયત શીરીન, ઓર ઠંડા હે. દુસરી વોહ,
 જે અયસે દુધસે લખરેઝ હેં. કે જસકા મઝા નહીં બીગડતા. તીસરી
 અયસી શરાબકી હેં. જે નિહાયત ફરહત અફઝા, ઓર ખુશરંગ હે.
 ચૌથી નિહાયત સાફ ઓર શફફાફ શેહદકી હેં. અલાવા ઇનકે ત્રીન
 કિસમકે અશમે હેં. એકકા નામ કાફુર હે. જનકી ખાસીયત ખુશકી
 હે. દુસરેકા ઝંજબીલ હે. જસકો સલ-સબીલ, બી કેહતે હેં.
 ઉસકી ખાસીયત ગર્મ હે, મિસલ ચાહ, ઓર કાહવા. તીસરેકા નામ
 તસલીમ હે. જે નિહાયત લતાફતકે સાથ હવામેં મોઅજ્જક જરી
 હે. ઉન ત્રીનોં અશમેકા પાની, મુકરબીનકે લીચે મખસુસ હે. લેકીન
 અસહાબ-કોબી જે ઉનસે કમતર હેં, ઉનમેંસે સરબ-મોહોર, ગલાસ
 મહમત હોગે. જે પાની પીનેકે વક્ત મુલામ, ઓર કેવડેકી લેવડેકી
 ઉસમેંસે થોડા થોડા મીલા-કર પીયા કરેમે, ઓર દીવારે ઈલાહી, ૧

વક્તા, એક ઓર ચીઝ ઈનાયત હોગી. જીસકા નામ શરાર્થે તહર હે. જો ઉન તમામ ચીઝોંસે અફઝલ, ઓર આલા હે. જન્નતકે દરખત બા-વગુદ નિહાયત ખુલંદ, ઓર ખુઝૂર્ગ, મેવાદાર ઓર સાયેદાર હોનેકે, ઈસ-કદર બા-શુઉર હે, કે જીસ વક્ત કોઇ જન્નતી, કીસી મેવેકો રગબતકી નિગાહસે દેખેગા, તો ઉસકી શાખ, ઈસ કદર નીચેકો ઝુક જાવેગી, કે બ-ગયેર, કીસી મશક-કતકે, વોહ ઉસકો તોડ-લીયા કરેગા. જન્નતકે ફર્શ, ઓર લિખાસ વ-ગયરા, નિહાયત ઉમદા, ઓર પાકીઝા હે. ઓર હર શખ્સકો વોહી લિખાસ, અતા કીયે જાઈગે. જો ઉસકો મરખુમ હોંગે. ઓર મુખ-તલીફ, ઇકસામકે લિખાસ હોંગે. સુંદસ, ઈસ-તખ્તરક, અતલસ, ઝરખફત, વ-ગયરા. વ-ગયરા. ઓર બાઅઝ ઉન-મેસે અયસે નાઝુક, ઓર બારીક હોંગે. કે જીસસે બદન નઝર આવેગા. જન્નતમેં ન સરદી હે, ન ગરમી, ઓર ન આફતાબકો શોઆએ, ન તાજીકી. બલકે અયસી હાલત હે, જયસે તુલુ આફતાબસે કુછ પેશતર હોતી હે. મગર રૌશનીમેં હજારહા દરજે ઉસસે બરતર હોગી. જો અર્શકે નુરકી હોગી, નકે આંદ સુરજકો. યુનાંચે એક રિવાયતમેં આવા હે, કે અગર વહાંકા લિખાસ, ઓર ઝેવર, અગર ઝમીન પર લાયા જાયે, તો વોહ અપની ચમક હમકસે જહાંકો ઈસ કદર રૌશન કરેગા, કે આફતાબકી રૌશની ઉસકે સામને માંદ હો-જાયેગી.

જન્નતમેં ઝાહીરી, ઓર બાતીની કસાફત ન-હોગી.

જન્નતમેં ઝાહીરી કસાફત, ઓર ગીલાઝત, ચાને પેશાબ, ખા-ખાના, હફસ, ટુક, બલગમ, નાકકી રીંટ, પસીના, ઓર મયેહ

બદનકા, વ-ગયરા, બિલકુલ ન-હોંગે. સ્મિઈ સર પર બાલ હોંગે. ઓર દાઢી, મુંઝ, ઓર દિગર કીસમકે બાલ, કે જે જવાનીમેં પયદા હોતે હેં. વોહ બિલકુલ ન-હોંગે ઓર નકાઇ ખીમારી હોગી. ઓર બાતીની કસાફતોં, યાને કીના, ઓર પુગ્ગ, હસદ, તકબ્બુર, અયેબ-જોઇ, ગીબત, વ-ગયરાસે દીલ સાફ હોંગે. સોનેકી હાજત ન-હોગી. ઓર ઓર બિલવત, ઓર ઇસ્તે-રાહતકે લીયે પરદે-વાલે મકાનોમેં મયલાન કરેંગે. મુલાકાત, ઓર તરતીમે મજલીસકે વક્ત, સહન, ઓર મયદાનોમેં મયલાન કરેંગે. ઉતકી ગીગઓંકા ફૂઝા, ખુશખુ-દાર ડકારોં ઓર મોઅત્તર પસીનેસે દક્ષા હુવા. કરેગા. જીસ કદર ખાઈગે, ફૈરન હજમ હો-જનયા કરેગા. જમાઅ-મેં નિહાયત, હઝ હારીલ હોગા. ઓર ઇન્જાલ, એક નિહાયત ફરહાન-બખ્શ હવાકે નીકલનેસે હુવા કરેગા. નકે મનીસે. ઓર જમાઅ-કે બઅદ, ઓરતોં શીર બાકીરા, હો-જનયા કરેંગી. મગર પુકારતકે ઇન્જાલકી તકલીફ, ઓર ખુન, વ-ગયરાકે નીકલેનેસે પાક હોંગી. સયરા તફરીફકે વાસતે હવાઈ સવારીયાં, ઓર તખ્ત હોંગે. જે એક ઘટેમેં એક મહીનેકા રાસતા તય કરતે હોંએ. જન્મતમેં અયસે કુખમે, ખુરજ, ઓર બંગલે હોંગે, જે એકહી ચાકુત યા મોતી, યા ઝમુર્દ, યા દીગર જવાહેરાતસે રંગ બ-રંગ, બને હોંગે. જનકી ખુલંદીયાં, ઓર અર્ઝ સાઠ સાઠ ગઝ હોંગી. કયુકે કાએદા હે, કે કીસી મકાનકી ખુલંદી, ઓર અર્ઝ, યકસાં નહો, તો મકાન ના-મોઝું હોતા હે. અહલે જન્મતકી ખિદમત, રાહત, આશા-ઈશ, ઓર આરામ, વ-ગયરાકે લીયે હુરો, ગીલમાં, ઓર અઝવાજ, મૈનુહ હોંગે. જન્મત આઠ હેં. જનમેસે સાત, તો સુકુનતકે લીયે મખસુસ હેં. ઓર આઠવીં દીફારે ઇલાહીકે લીયે. જીસકા ખારગાહે ઇલાહી-ની, કેહ સકતે હેં. જન્મતોંકે નામ હસબે જેસ હેં,

જન્મતોંકા નામ.

૧ જન્મતુલ માવા, ૨ દારણ મુકામ, ૩ દારણ સલામ, ૪ દારણ ખુલ્લ, ૫ જન્મતુલ નર્મ, ૬ જન્મતુલ ફિરદોસ, ૭ જન્મતુલ અદન. ૮ જન્મતુલ ફિરદોસ. યે જન્મતુલ ફિરદોસ, તમામ જન્મતોંકે ખરતર ઓર આલા હે. ઓર ઉસમેં સખસે ખેહતરીન તખકા જન્મતુલ અદન હે. જહાં તજલીયાને ધલાલી, નમુદાર હોતી હેં. ઓર યુના-યુન બે-અંદાજ નેઅમતેં અતા ફરમાઇ જતી હેં, મગર આઠવીં જન્મતકે નામમેં કિત્તમાકા ઈખતીલાફ હે. હઝરત ઈખને અખ્યાસ રદી, ફરમાને હે, કે વોહ ઈલ્લી-ઇન હે. લેકીન કુરઆને મજ્હમેં આયા હે, કે ઈલ્લી-ઇન, અહલ્કે જન્મતકા દફતર, ઓર મુકરબ ફરીસ્તોં, ઓર બની-આદમકી હાઝીરીકા મુકામ હે. ન તખ-કયે જન્મત. બાઅઝ ઉલમાને ઇસકો જન્મતુલ-કરીફ કહા હે. ઓર ઉસકી તાઈદ, ઇસ હદીસસે હોતી હે. કે મુસવ્વમાન મુસ્કકે ટેલોં પર જમા હોંગે. પસ એક હવા ચલેગી, કે જીસસે મુસ્ક, ઉઝકર ઉનકે કપડોં, ઓર ચેહરોં પર પડેગા. ઓર ઉનકી મોઅત તરી પેહલેસે દુમતી હો-જાયેગી. ઇસી અસનામેં, ખુદાયે-કુદુસ, કી તજલીયાકા ખુલ્લ હોગા. જીસસે હર શખ્સકો બ-કરે ઈસ્તેઅ-દાદ, અનવારે ખરકાત, મહંમત હોંગે. ઓર કલામબી હોગા. ઇસ ફકીરકે ખ્યાલમેં ઉસકા નામ મક-અમદુસ સીદક, માઅજુમ હોતા હે. કયુંકે ઇસ આયતે ફરીમા, ઇન-નઝ મુત-તકીના શી જન્માતીન વ નહરીન, શી મક-અદ સીદકીન ઇનહા મલોકીમ મુક-તદર. સે ચેહી મશહુમ હોતા હે. ઓર એક રિવાયતમેં આયા હે, કે જન્મતકે દરજે અહલ્કમેં (ગીનતીમેં) ઇતને હેં,

કે જીતની કલામે મજાદકી આયતો હે. ઓર ઉન તમામ દરજોસે
ખરતરો આલા, વોહ દરગ હે, કે જીસકા નામે પાક, વસીલા
હે. ઓર યે હુઝુર રસુલે મકબુલ સલ, કે લીયે મખસુસ હે.
ઉસકા ખાસ્સા યે હે, કે ઉસકા રેહને-વાલા વઝીરકા હુકમ રખતા
હે. ક્યુકે અહલે જન્નત-મેંસે કાસીકો કોઇ નેઅમત બ-ગયેર ઉસકે
પુંદલકે ન-પહોંચેગી. ઓર યે તબકે ઇસ તરેહ, એક દુસરે પર
હામલ નહીં હે. જયસે મકાનોંકી છતો. બલકે ઉન તમામકી છત
અરશે ધલાહી હે. ઓર યે ઇસ તરીકે પર હે, કે જયસે
બાગકે નીચેકા હિસ્સા, ઉપરકા હિસ્સા, ઓર ઉન દરગતકી
વસઅત પર, સિવાયે હુક રખખુલ ઇઝ-ઝત, કે કોઈ અહાતા
નહીં કર સકતા. ઓર નીચે કે દરજો-વાલોંકો ઉપરકે દરજો-વાલે
ઇસ તરેહ નઝર આઈગે, કે ગોયા આસમાનકે કિનારોં પર સિતારે
હે. ઇસ કદર માઅલુમ હે, કે જન્નતુલ-માવા, સબસે નીચે, જન્ન-
તુલ અદન વસ્તમેં, ઓર જન્નતુલ ફિરદોસ સબસે ઉપર હે. અહલે
જન્નત-મેંસે અદના શખ્સકો દુન્યાવી આરઝુ-ઓંસે દસ ગુના મહંમત
હોગા. ઓર બાઅઝ રિવાયતોંમેં હે, કે અદના અહલે જન્નતકી
મિલક, હશમ, ઓર ખુદદામ, અસબાબે, ઓર લબજત, વ-ગયરા,
વ-ગયરા, અસ્સી સાલકી મસાફતકે બરાબર ફયલાવમેં હોંગે, ઓર
જન્નતકે બાઅઝ બડે બડે મેવે, અયસે હોંગે, કે જીસ વક્ત ઉસકો
જન્નતી તોડેગા, તો ઉસમેંસે નિહાયત ખુબ-સુરત, ઓર પાકીઝા ઔરત
મયે લિબાસે ફાખીરા, ઓર જેવરકે બર આમદ હોગી, ઓર અપને
માલિકકે હમ-નક્શીન, ઓર ખિદમત ગુબાર હોગી.

અહલે જન્મતકે કદો કામત.

માનીદે હઝરત આદમ અલે, કે સાઠ સાઠ હાથ હોંગે. ઓર
 ૧૦૨ આઝાબી ધનહી કદો કામતકે મુનાસીબ હોંગે. બ-લીહાઝે મુરત
 નેહાયત હસીન, ઓર જમીલ હોંગે. ઓર હરએક અથેન શખાબકી
 કાલતમે હોગા. છકરે ધલાહી, ઇસ તરેહ બે-તકલુફ દીલ, ઓર
 અપ્પાનો પર જરી હોગા, જયસા-કે દુનિયામે સાંસ, ઓર જયસા-કે
 જન્મતકી નેઅમતોસે બદનકો લજ્જત હાસીલ હોગી. ઇસી તરેહસે
 બાતીની લજ્જત, યાને અનવાર, ઓર તજલીયાતે ધલાહી-બી
 હાસીલ હોતી રહેંગી. મસલન જન્મતમે એક દરખ્ત (ઝાડ) હે, જસકા
 નામ સુખહા-નદ્દાહ હે. જયસા કે જયકેમે વોહ લજ્જત દેતા હે,
 ઇસી તરેહ ખુદાકી તનજ્યા, ઓર તસખીહ, કી લજ્જતસે આગાહ
 કરતા હે. જન્મતકી સખસે બેહતર, ઓર અદ્દલ નેઅમત, દીદારે
 ધલાહી, હે.

દીદારે ધલાહી.

દીદારે ધલાહીસે મુશરફ હોનેકી હેસીયતસે, લોગોંકી ચાર
 કિસમે હોંગી. એક તો વોહ, કે જો સાલ-બરમે એક મરતબે,
 દુસરે વોહ, કે જો હર જુમઆકો, ઓર તીસરે વોહ, કે જો
 દીનમે દો કદે મુશરફ હોંગે. યુનાંમે હદીસે શરીફમે આયા હે, કે

सुभोद, और अस्तरकी नमाज निहायत पुष्ट, और पुष्टसे परहने-से
 उस दीवारमें लड़ी मह मह भीलती है. यैथी नमाजत आसुल-आस
 ल-मंजीवे गीबमान, और पुष्टाम, हर वकत पारगाहे छलाहीमें
 छाजीर रहेगे. तरीकये दीवार ये होगा, के सात तल्लोके उपर,
 आठों तल्लोकेमें एक कुशादा, और वसी मयदान जेरे अर्श, मौनुद
 है. वहां तुर, अमुरइद, याकुत, मोती, चांदी, और सोने, व-गयरा, की
 कुस्सीयां हस्मे मरातीय रफ्फी नयेगी. और उन लोगांके लीये
 कुस्सीयां, नहीं है, उनको मुश्को अंगरके टेकों पर पीडाईगे. और
 हर शप्स अपनी नगे निहायत पुष्ट, और पुर्रम होगा. दुसरेके
 मरातीयकी अइनुकी वजेसे उसको कीसी तरेहका प्यास न-होगा.
 और छसी असनामें एक निहायत मुसरत अइजा हवा चल-कर,
 उनपर अयसी अयसी पाकीजा पुशपुये छीउक होगी, के जे
 उनहोंने न-कमा दुनियामें, और न जेहीस्तमें देपी होंगी, उस
 वकत पुष्टावंद-करीम, उनपर छस तल्लोकर नलवा-अइरोज होगा,
 के कोर्छ शप्स एक दुसरेके दरम्यान छामल न-होगा. और हर
 शप्सको छस कहर कुर्ब हासील होगा, के वोह अपने दीलके राजेके
 छस तरेह अर्ज करेगा, के उससे दुसरेको अप्पर न-होगी. और
 पुष्टावे-कुहदुसके भिताल्लोके, सीरैन और जह-रन सुनेगा. छसी
 असनामें हुकम होगा, के शराये तल्लुर. और निहायत लज्ज
 मेवमतोंसे उनको सर इराज करे. दीदरे छलाही, देप्पने-वालेंको
 छस कहर छरत-गराज होगा, के लज्जते दीदरके सिवा, वोह तमाम
 बीजेको बुल नईगे. जल्ल यहासे इप्स्त होंगे, तो रासतेमें एक
 आजार हेभेगे, के उसमें अयसे अयसे अल्लमतोहरे, और तहायेह

મેહિયા હોગે, કે જો ન ફીસી આંખને દેખે હોગે. ઔર ન ફીસી
 કાનને સુને હોગે. જો શાખસ, જીસકા તાલીબ હોગા, વોહ મહંમત
 ફી-જાયેગી. જન્નતમેં તીન કિસમકે રાગ હોગે, એક તો યે, કે
 જીસ વક્ત હવા ચલેગી, તો દરખ્તે તુખા, કે હર પતતે ઔર
 શાખસે ખુશ ઇલહાન આવાજેં સુનાઇ દેગી. કે જીસસે સામે-ઇન
 મહો હો-જાયા કરેગે. ઔર જન્નતમેં કોઇ ધર અયસા ન-હોગા,
 કે જીસમેં દરખ્તે તુખા, ફી શાખ નહો. દોવુમ યે, કે જીસ તરેહ
 શાદી, ખ્યાહ, વ-ગયરામેં તસ્તીખે ઇજતીમા, ઔર સીમા કરતે હેં.
 ઇસી તરેહ જન્નતમેં હુરેં, અપની ખુશ ઇલહાની-યોસે હર રોજ
 અપને માલીકોંકો મહબુઝ કરેગી. તીસરે યે, કે દીદારે ઇલાહીકે
 વક્ત, ખ્યાઅઝ મુકરરીખ, ઔર ખુશ ઇલહાવ બદોકો, જયસે, હઝરત
 ઇસરાફીલ અલે, ઔર હઝરત હાઉદ અલે, કો હુકમ હોગા, કે
 ખુદા, ફી પાકી ખ્યાન કરો. ઉસ વક્ત એક અયસા અજીબ લુહ હાસીલ
 હોગા, કે તમામ સામેઇન પર વજદ તારી હોગા.

ખુદામે અહલે જન્નત.

ખુદામે અહલે જન્નત, તીન કિસમકે હોગે, એક મલાયેકા,
 જો ખુદાયે કુદ્દુસ, ઔર ઉસકે મા-બયેન, બ-તઔર કાસીદ હોગે.
 દોવુમ, ગીલમાન, જો હુરોંકી તરેહ એક જુદી મખલુક હે. વોહ
 હમેશા એક ઉમર રહેગે. ઔર મિસલ બિખરે હુયે મોતીયોંકે ચારોં
 તરેહ બિદમત કરતે રીરેગે. તીસરી. અવલાદે મુશરફીન, જો કબલ

અઝ ખુલુગ, ઇંદેકાલ કરચુકી હોગી. વોહ બ-તઓર ખુદદામ રહેંગે. બાઅઝ લોગ બ-વજે ઇસકે, કે ઉનકી નેકીયાં, ઓર બદીયાં, બરાબર હોંગી. વોહ નતો જન્નતકે મુસ્ત-હક હોંગે. ઓર ન દોઝખકે, બલકે પુલ-સિરાતસે ઉતરતેહી જહન્નમકે કિનારે પર ઉનકો રોક દીયે બાધંગે. નીઝ વોહ લોગ, કે જીનકો દાઅવતે પયગંબર, ન-પહોંચી હોગી, ઓર ઉંહોંને નતો નેક આમાલ કીયે હોંગે, ઓર ન-કોઇ બદી, ઓર શિકં કીયા હો, બલકે ચો-પાયોંકી તરેહસે ખાતે પીતે, ઓર જીમા વ-ગયરા, મેં ઉમર બસર કરતે રહે હોં, ઓર વોહ લોગબી જો ફસાદે અકલ, ઓર જીજીનકી વજેસે હક, ઓર બાતીલમેં ઇમતીયાઝ કરનેસે કાસીર રહે હોં, ઉસ મુકામમેં જીસકા નામ એરાફ હે, તો ઇખતે-તામે રોજે હશર, કે જીસકી મીકદાર પચાસ હજાર સાલ હે, વહાં રહેંગે. ઓર જન્નતમેં દાખીલ હોનેકી ઉમ્મીદ રખતે હોંગે. શીર એક અરસેકે બાઅદ, મહઝ ફઝલે ઇલાહી, સે જન્નતમેં દાખીલ હો-જાઇંગે. ઓર બ-મંઝીલે ખુદદામ રહેંગે. ઓર જીનોંમેં જો કારીર હોંગે, વોહ દોઝખમેં રહેંગે. ઓર જો સાથેહીન હોંગે. વોહ દાયેમી રાહતમેં રહેંગે. કયુકે જીનો, ઇન્સ, દોનોં મુકલ્લીક બિશ્-શરેઅ હેં. જયસા-કે મુરયે રહમાનમેં બાર બાર જીકર આયા હે. ઓર પરદોં, ઓર ચો-પાયોં-કાબી હશર હોગા. ઇસી તરેહ પર, કે મઝલુમ ઝાલીમસે બદલા લેગા. જયસા-કે, ફુરઆને મજીદ, મેં હે. વમા-મિન દાખ્ખતીન શીલ અરદે, વ તાયેરીન તતીરે બે-જના-હયહુ ઇલા ઉ-મ-મુન અમસા-લકુમ, વ-મા ફર રતના ફીલ કિતાબે મીન શય-ઇન, મુન્મા ઇલા રખ-બીહીમ વોહ-શીફા. જબ એક ફસરેસે બદલા લે-ચુકે, તો ઉનકો ખાક

કરદીયા જાયેગા. મગર હસ્તે જોલ ચંદ અશીયાકો ફના ન-હોગી. મસલન જનવરો-મેંસે, હઝરત ઇસિમાઈલિ અલે, કા ફંબા, હઝરત સાલેહ અલે, કી ઉંઝતી, અસહાબે કાહુદકા કુતતા નખાતાત-મેંસે કિસ્તવાના હન્તાના. (યાને વોહ સુતુન, કે જો મીંબર ખનનેસે પેશતર હુઝુરે અક્રમ સલ, મસજીદે નખવીમેં ઉસકે સહારેસે વાઅઝ ફરમાયા કરતે થે.) મકાનાત-મેંસે ખાનયે-કાઅબ્બા, કોહે તુર, સહરાયે ખયતુલ મુકદ્દસ, ઓર વોહ જગા, કે જો હુઝુર અનવર સલ, કે રૌઝયે મુકદ્દસ ઓર મા-ખયને મીંબર વાકે હે, ઉનકો મુનાસીબ સુરતોંકે સાથ જન્નતમેં દાખીલ કર દીયા જાયેગા. કલામે અહલે દોઝખ, હમેશા ડોઝખમેં, ઓર અહલે જન્નત, અમદુલ-આબ્બાદ તક, જન્નતમેં હેંગે. ઓર ખે-શુમાર નેઅમતોંસે માલા-માલ, રહેંગે. ખુદાવંદ ફરીમ, હમ તમામ મુસલમાનોંકા ખાતીમા બિલ-ઇમાન કરે, ઓર હવલે કબ્ર, ઓર હશરસે નખત દેકર, જન્નતમેં પહોંચાયે. ઓર અપની ખુશનુદી ઓર રજામંદીમેં રખખે. બ-હકકે મોહમ્મદ મુસતફા સલ, વ આલીહી, વ અસહા-બીહીત તાહેરીન, આમીન, સુમ્મા, આમીન.

ધત-તીલાયે ઝુરરી.

ખિરાદરાને ઇચ્છામ !

વાઝેહ હો, કે હમારી કિતાબ, હદીયતુલ મુસ્લેમીન, યાને ઝુરરીયાલે દીન. કે જો એકકીસ મરતબે, હમારે તરફસે છપ્યુકી હે. ઝોર ઇસ કિતાબસે હજારો દીનદાર બાઈ, કે જીનકે નમાઝકે અરકાન, ઝોર પંજ ખીનાયે હાસલામસે વાંકેફ-ગારી ન-થા વોહ ઇસ કિતાબસે ફાયેદા ઉકા રહેં, હેં. ઝોર અપની આકેમ અ-ખયેરે હોનેકા જરીયા ઉનકો હાસીલ હુવાં હે.

હમારી ઇસ કિતાબમેં ગલતી ન-રહે, ઇસલીયે અ-જાને ફાદ હમ બડી મહેનત ઉકાકર ઉસકો સહી છપવાને હેં. લેકીન અલ લોગોને હમારી ઇસ કિતાબકી નક્લેં કી હેં. ઝોર ઉસમેં બહોતસી ગલતીયાં હેં. ઇસલીયે નમાઝ ફાસીદ હોતી હે. ઝોર બાકી ગલતી-યોંમે બડે ઝુનેહ-ગાર હોતે હેં. ઇસલીયે નક્લી કિતાબેં હરગીઝ ખરીદ ન-કરેં. બલકે કાદરી કુપનીકી, રજીસ્ટર કિતાબેં બીલીમારેસે મંગવાનેકા ખ્યાલ રખિયેં.

રાકીમ હુઆમે,

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

